

BROJEVI

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36		

ПОГЛАВЉЕ 1

Još reče Gospod Mojsiju u pustinji sinajskoj u šatoru od sastanka prvi dan drugog meseca druge godine po izlasku njihovom iz zemlje misirske, govoreći:

² Izbrojte sav zbor sinova Izrailjevih po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovih i po imenima njihovim, sve muškinje, glavu po glavu,

³ Od dvadeset godina i više, sve koji mogu ići na vojsku u Izrailju, izbrojte ih po četama njihovim ti i Aron;

⁴ A s vama neka bude po jedan čovek od svakog plemena, koji je poglavar u domu otaca svojih.

⁵ A ovo su imena ljudi koji će biti s vama: od plemena Ruvimovog Elisur sin Sedijurov;

⁶ Od Simeunovog Salamilo sin Surisadajev;

⁷ Od Judinog Nason sin Aminadavov;

⁸ Od Isaharovog Natanailo sin Sogarov;

⁹ Od Zavulonovog Elijav Sin Helonov;

¹⁰ Od sinova Josifovih: od plemena Jefremovog Elisama sin Emijudov; od Manasijinog Gamalilo sin Fadasurov;

¹¹ Od Venijaminovog Avidan sin Gadeonijev;

¹² Od Danovog Ahijezer sin Amisadajev;

¹³ Od Asirovog Fagailo sin Ehranov;

¹⁴ Od Gadovog Elisaf sin Raguilov;

¹⁵ Od Neftalimovog Ahirej sin Enanov.

¹⁶ To su koji se sazivahu na zbor, knezovi u plemenima otaca svojih, hiljadnici Izrailjevi.

¹⁷ I uze Mojsije i Aron te ljude, koji biše imenovani.

¹⁸ I sabraše sav zbor prvi dan drugog meseca, i prepisaše ih po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovih i po imenima njihovim od dvadeset godina i više, glavu po glavu.

¹⁹ Kako beše Gospod zapovedio Mojsiju, tako ih izbroja u pustinji sinajskoj.

²⁰ I beše sinova prvenca Izrailjevog Ruvima, roda njihovog po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovih, kad se izbroja po imenima s glave na glavu sve muškinje od dvadeset godina i više, što mogaše ići na vojsku,

²¹ Beše ih izbrojanih od plemena Ruvimovog četrdeset i šest hiljada i pet stotina.

²² Sinova Simeunovih, roda njihovog po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovih, kad se izbroja po imenima s glave na glavu sve muškinje od dvadeset godina i

više, što mogaše ići na vojsku,

²³ Beše ih izbrojanih od plemena Simeunovog pedeset i devet hiljada i tri stotine.

²⁴ Sinova Gadovih, roda njihovog po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovih, kad se izbrojaše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu ići na vojsku,

²⁵ Beše ih izbrojanih od plemena Gadovog četrdeset i pet hiljada, šest stotina i pedeset.

²⁶ Sinova Judinih, roda njihovog po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovih, kad se izbrojaše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu ići na vojsku,

²⁷ Beše ih izbrojanih od plemena Judinog sedamdeset i četiri hiljade i šest stotina.

²⁸ Sinova Isaharovih, roda njihovog po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovih, kad se izbrojaše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu ići na vojsku,

²⁹ Beše ih izbrojanih od plemena Isaharovog pedeset i četiri hiljade i četiri stotine.

³⁰ Sinova Zavulonovih, roda njihovog po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovih, kad se izbrojaše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu ići na vojsku,

³¹ Beše ih izbrojanih od plemena Zavulonovog pedeset i sedam hiljada i četiri stotine.

³² Od sinova Josifovih: sinova Jefremovih, roda njihovog po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovih, kad se izbrojaše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu ići na vojsku,

³³ Beše ih izbrojanih od plemena Jefremovog četrdeset hiljada i pet stotina.

³⁴ Sinova Manasijinih, roda njihovog po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovih, kad se izbrojaše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu ići na vojsku,

³⁵ Beše ih izbrojanih od plemena Manasijinog trideset i dve hiljade i dvesta.

³⁶ Sinova Venijaminovih, roda njihovog po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovih, kad se izbrojaše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu ići na vojsku,

³⁷ Beše ih izbrojanih od plemena Venijaminovog trideset i pet hiljada i četiri stotine.

³⁸ Sinova Danovih, roda njihovog po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovih, kad se izbrojaše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu ići na vojsku,

³⁹ Beše ih izbrojanih od plemena Danovog šezdeset dve hiljade i sedam stotina,

⁴⁰ Sinova Asirovih, roda njihovog po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovih, kad se izbrojaše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu ići na vojsku,

⁴¹ Beše ih izbrojanih od plemena Asirovog četrdeset i jedna hiljada i pet stotina.

⁴² Sinova Neftalimovih, roda njihovog po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovih, kad se izbrojaše po imenima od dvadeset godina i više svi što mogahu ići na vojsku,

⁴³ Beše ih izbrojanih od plemena Neftalimovog pedeset i tri hiljade i četiri stotine.

⁴⁴ Ovo su oni koje Mojsije i Aron izbrojaše s knezovima izrailjskim, s dvanaest ljudi, koji behu po jedan za svaki dom otaca svojih.

⁴⁵ I svega beše sinova Izrailjevih izbrojanih po domovima otaca svojih od dvadeset godina i više, svih što mogahu ići na vojsku,

⁴⁶ Beše ih izbrojanih šest stotina i tri hiljade i pet stotina i pedeset.

⁴⁷ Ali Leviti po plemenu otaca svojih ne biše brojani medju njih.

⁴⁸ Jer Gospod reče Mojsiju govoreći:

⁴⁹ Plemena Levijevog nemoj brojati, niti broj njihov sastaviti sa sinovima Izrailjevim.

⁵⁰ Nego postavi Levite nad šatorom od svedočanstva i nad svim posudjem u njemu i nad svim što pripada njemu; oni neka nose šator i sve posudje njegovo, neka služe u njemu, i staju oko šatora.

⁵¹ I kad se šator krene, neka ga slože Leviti; i kad šator stane, onda neka ga razapnu Leviti. A ko bi drugi pristupio da se pogubi.

⁵² I sinovi Izrailjevi neka staju svaki u svom logoru i svaki kod svoje zastave po četama svojim.

⁵³ A Leviti neka staju oko šatora od svedočanstva, da ne dodje gnev na zbor sinova Izrailjevih; i neka Leviti rade šta treba oko šatora od svedočanstva.

⁵⁴ I učiniše sinovi Izrailjevi kako Gospod zapovedi, sve tako učiniše.

ПОГЛАВЉЕ 2

Potom reče Gospod Mojsiju i Aronu govoreći:

² Sinovi Izrailjevi neka staju u oko svaki kod svoje zastave sa znakom doma otaca svojih, prema šatoru od sastanka unaokolo.

³ S istoka neka staje u oko zastava vojske Judine po četama svojim s vojvodom sinova Judinih Nasonom sinom Aminadavovim;

⁴ A u vojsci njegovoj sedamdeset i četiri hiljade i šest stotina izbrojanih.

⁵ A do njega neka staje u logor pleme Isaharovo s vojvodom sinova Isaharovih Natanailom, sinom Sogarovim;

⁶ A u vojsci njegovoj pedeset i četiri hiljade i četiri stotine izbrojanih.

⁷ Pa onda pleme Zavulonovo s vojvodom sinova Zavulonovih Elijavom, sinom Helonovim;

⁸ A u vojsci njegovoj pedeset i sedam hiljada i četiri stotine izbrojanih.

⁹ Svega izbrojanih u vojsci Judinoj sto i osamdeset i šest hiljada i četiri stotine po četama njihovim. Oni neka idu napred.

¹⁰ A zastava vojske Ruvimove po četama svojim neka bude s juga, s vojvodom sinova Ruvimovih Elisurom sinom Sedijurovim;

¹¹ A u vojsci njegovoj četrdeset i šest hiljada i pet stotina izbrojanih.

¹² A do njega neka staje u logor pleme Simeunovo s vojvodom sinova Simeunovih Samilom sinom Surisadajevim;

¹³ A u vojsci njegovoj pedeset i devet hiljada i tri stotine izbrojanih.

¹⁴ Pa onda pleme Gadovo s vojvodom sinova Gadovih Elisafom, sinom Raguilovim;

¹⁵ A u vojsci njegovoj četrdeset i pet hiljada i šest stotina i pedeset izbrojanih.

¹⁶ A svega izbrojanih u vojsci Ruvimovoj sto i pedeset i jedna hiljada i četiri stotine i pedeset po četama njihovim. I oni neka idu drugi.

¹⁷ Potom neka ide šator od sastanka s vojskom sinova Levijevih usred ostale vojske; kako u logor staju tako neka i idu, svaki svojim redom pod svojom zastavom.

¹⁸ Zastava vojske Jefremove po četama svojim neka bude sa zapada, s vojvodom sinova Jefremovih Elisamom sinom Emijudovim;

¹⁹ A u vojsci njegovoj četrdeset hiljada i pet stotina izbrojanih.

²⁰ A do njega pleme Manasijino s vojvodom sinova Manasijinih, Gamalilom, sinom Fadasurovim;

²¹ A u njegovoj vojsci trideset i dve hiljade i dvesta izbrojanih.

²² Pa onda pleme Venijaminovo s vojvodom sinova Venijaminovih, Avidanom sinom

Gadeonijevim;

²³ A u vojsci njegovoj trideset i pet hiljada i četiri stotine izbrojanih.

²⁴ A svega izbrojanih u vojsci Jefremovoj sto i osam hiljada i sto po četama njihovim. I oni neka idu treći.

²⁵ Zastava vojske Danove po četama svojim neka bude sa severa s vojvodom sinova Danovih Ahijezerom, sinom Amisadajevim;

²⁶ A u vojsci njegovoj šezdeset i dve hiljade i sedam stotina izbrojanih.

²⁷ A do njega neka staje u logor pleme Asirovo s vojvodom sinova Asirovih Fagailom, sinom Ehanovim;

²⁸ A u vojsci njegovoj četrdeset i jedna hiljada i pet stotina izbrojanih.

²⁹ Za njima pleme Neftalimovo s vojvodom sinova Neftalimovih Ahirejem, sinom Enanovim;

³⁰ A u njegovoj vojsci pedeset i tri hiljade i četiri stotine izbrojanih.

³¹ A svega izbrojanih u vojsci Danovoj sto i pedeset i sedam hiljada i šest stotina. I oni neka idu najposle uza zastave svoje.

³² To su sinovi Izrailjevi koji biše izbrojani po domovima otaca svojih. Svega izbrojanih u celoj vojsci po četama njihovim šest stotina i tri hiljade i pet stotina i pedeset.

³³ Ali Leviti ne biše brojani među sinove Izrailjeve, kao što Gospod beše zapovedio Mojsiju.

³⁴ I učiniše sinovi Izrailjevi sve; kako zapovedi Gospod Mojsiju, tako stajahu u logor, i tako idjahu svaki po porodici svojoj i po domu otaca svojih.

ПОГЛАВЉЕ 3

A ovo je pleme Aronovo i Mojsijevo, kad Gospod govori s Mojsijem na gori sinajskoj.

² I ovo su imena sinova Aronovih: prvenac Nadav, pa Avijud i Eleazar i Itamar.

³ To su imena sinova Aronovih, sveštenika, koji biše pomazani i posvećeni da vrše službu sveštenu.

⁴ Ali pogibe Nadav i Avijud pred Gospodom, kad prinesoše oganj tudj pred Gospodom u pustinji sinajskoj; i ne imаше dece; zato Eleazar i Itamar otpravljahu službu sveštenu za života Arona, oca svog.

⁵ A Gospod reče Mojsiju govoreći:

⁶ Kaži neka pristupi pleme Levijevo, i postavi ga pred Aronom sveštenikom da mu služe,

⁷ I da rade za nj i za sav zbor pred šatorom od sastanka služeći šatoru,

⁸ I da čuvaju sve posudje u šatoru od sastanka, i da straže za sinove Izrailjeve služeći šatoru.

⁹ Pa ćeš dati Levite Aronu i sinovima njegovim; oni su darovani njemu izmedju sinova Izrailjevih.

¹⁰ A Arona i sinove njegove postavi da vrše sveštenu službu svoju; ako li bi ko drugi pristupio, da se pogubi.

¹¹ Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

¹² Evo uzeh Levite izmedju sinova Izrailjevih za sve prvence što otvaraju matericu medju sinovima Izrailjevim; zato će moji biti Leviti.

¹³ Jer je moj svaki prvenac; od onog dana kada pobih sve prvence u zemlji misirskoj, posvetih sebi svakog prvenca u Izrailju od čoveka do živinčeta; moji će biti; ja sam

Gospod.

14 Još reče Gospod Mojsiju u pustinji sinajskoj govoreći:

15 Izbroj sinove Levijeve po domovima otaca njihovih, po porodicama njihovim, sve muškinje od meseca dana i više izbroj.

16 I Mojsije ih izbroja po zapovesti Gospodnjoj, kako mu bi zapovedjeno.

17 I behu sinovi Levijevi po imenu ovi: Girson i Kat i Merarije.

18 A ovo su imena sinova Girsonovih po porodicama njihovim: Lovenije i Semej.

19 A sinovi Katovi po porodicama svojim: Amram i Isar, Hevron i Ozilo.

20 A sinovi Merarijevi po porodicama svojim: Malije i Musije. To su porodice levitske po domovima otaca svojih.

21 Od Girsona porodica Lovenijeva i porodica Semejeva. To su porodice Girsonove.

22 A izbrojanih medju njima, kad se izbroja sve muškinje od meseca dana i više, beše ih izbrojanih svega sedam hiljada i pet stotina.

23 Porodice Girsonove stajahu u logor iza šatora sa zapada.

24 A starešina od doma otačkog u porodicama Girsonovim beše Elisaf, sin Dailov.

25 A sinovi Girsonovi čuvahu u šatoru od sastanka šator i naslon, pokrivač njegov i zaves na vratima šatora od sastanka,

26 I zavesa od trema i zaves na vratima od trema što je oko šatora i oko oltara, i uža njegova za svaku potrebu njegovu.

27 A od Kata beše porodica Amramova i porodica Isarova i porodica Hevronova i porodica Ozilova. To su porodice Katove.

28 Svega muškinja od meseca dana i više beše na broj osam hiljada i šest stotina, koji služahu oko svetinje.

29 Porodice sinova Katovih stajahu u logor pored šatora s juga.

30 A starešina od doma otačkog u porodicama Katovim beše Elisafan, sin Ozilov.

31 A oni čuvahu kovčeg i sto i svećnjak i oltar i posudje u svetinji kojim služe, i zaves, i sve što pripada k njemu.

32 A starešina nad starešinama levitskim beše Eleazar, sin Arona sveštenika, postavljen nad onima koji čuvaju svetinju.

33 A od Merarija beše porodica Malijeva i porodica Musijeva. To su porodice Merarijeve.

34 I beše ih izbrojanih, kad se izbroja sve muškinje od meseca dana i više, šest hiljada i dvesta.

35 A starešina od doma otačkog u porodicama Merarijevim beše Surilo sin Avihejev; oni stajahu u logor pored šatora sa severa.

36 I sinovi Merarijevi čuvahu daske od šatora i prevornice njegove i stupce njegove i stopice njegove i sve sprave njegove i sve što k njemu pripada,

37 I stupce od trema unaokolo i stopice njihove i kolje i uža njihova.

38 A pred šatorom od sastanka s istoka stajahu u logor Mojsije i Aron i sinovi njegovi čuvajući svetinju za sinove Izrailjeve; a da ko drugi pristupi, poginuo bi.

39 A svega Levita kad ih izbroja Mojsije i Aron po zapovesti Gospodnjoj po porodicama njihovim, svega muškinja od mesec dana i više, beše dvadeset i dve hiljade.

40 I Gospod reče Mojsiju: Izbroj sve prvence muške medju sinovima Izrailjevim od meseca dana i više, i saberi broj imena njihovih.

41 I uzmi Levite za mene (ja sam Gospod) mesto svih prvenaca medju sinovima Izrailjevim, i stoku levitsku mesto svih prvenaca od stoke sinova Izrailjevih.

- ⁴² I izbroja Mojsije kako mu zapovedi Gospod, sve prvence medju sinovima Izrailjevim;
- ⁴³ I svega prvenaca muških, kad se izbrojaše po imenima od jednog meseca i više, beše izbrojanih dvadeset i dve hiljade i dvesta i sedamdeset i tri.
- ⁴⁴ I Gospod reče Mojsiju govoreći:
- ⁴⁵ Uzmi Levite mesto svih prvenaca medju sinovima Izrailjevim i stoku levitsku mesto stoke njihove, da budu moji Leviti; ja sam Gospod.
- ⁴⁶ A da se otkupe oni dvesta i sedamdeset i tri, što ima prvenaca medju sinovima Izrailjevim više nego Levita,
- ⁴⁷ Uzmi po pet sikala od glave; uzmi po svetom siklu (a u taj sikal ide dvadeset gera).
- ⁴⁸ I podaj te novce Aronu i sinovima njegovim, otkup za one koji prelaze broj njihov.
- ⁴⁹ I uze Mojsije otkup od onih koji ostaše preko onih koji biše promenjeni za Levite.
- ⁵⁰ I uze novce od prvenaca sinova Izrailjevih, hiljadu i trista i šezdeset i pet sikala, po svetom siklu.
- ⁵¹ I dade Mojsije taj otkup Aronu i sinovima njegovim po zapovesti Gospodnjoj, kao što zapovedi Gospod Mojsiju.

ПОГЛАВЉЕ 4

Još reče Gospod Mojsiju i Aronu govoreći:

- ² Izbroj sinove Katove izmedju sinova Levijevih po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovih.
- ³ Od trideset godina i više do pedesete sve koji su za posao da mogu raditi poslove u šatoru od sastanka.
- ⁴ A ovo će biti posao sinovima Katovim u šatoru od sastanka u svetinji nad svetinjama:
- ⁵ Kad polazi vojska, doći će Aron sa sinovima svojim, i skinuće zaves s vrata, i pokriće njim kovčeg od svedočanstva.
- ⁶ Pa će po njemu prostreti pokrivač od koža jazavičijih, i odozgo će prostreti prostirač od same porfire, i provući će mu poluge.
- ⁷ I po stolu za hlebove postavljene neka prostru prostirač od porfire, i neka metnu na nj zdele i čaše i vedra i kotliće, i hleb svagda neka je na njemu.
- ⁸ Pa vrh toga neka prostru prostirač od crvca, i neka pokriju pokrivačem od koža jazavičijih, i neka mu provuku poluge.
- ⁹ I neka uzmu prostirač od porfire i pokriju svećnjak i žiške njegove i usekače njegove lopatice njegove i sve sudove za ulje, kojima služe oko njega.
- ¹⁰ I neka ga sa svim spravama njegovim zaviju u pokrivač od koža jazavičijih, i metnu ga na poluge.
- ¹¹ I po zlatnom oltaru neka prostru prostirač od porfire i pokriju ga pokrivačem od koža jazavičijih, i provuku mu poluge.
- ¹² I nek uzmu sve sprave za službu, kojima služe u svetinji, i neka ih metnu u prostirač od porfire i zaviju u pokrivač od koža jazavičijih, i metnu na poluge.
- ¹³ I neka ometu pepeo s oltara i po oltaru prostru prostirač od skerleta,
- ¹⁴ I neka metnu na nj sve sprave njegove, kojima služe na njemu, mašice, viljuške, lopatice i kotliće i sve sprave za oltar, i neka ga pokriju pokrivačem od koža jazavičijih, pa mu provuku poluge.
- ¹⁵ I kad to svrši Aron i sinovi njegovi i zaviju svetinju i sve sprave za svetinju, da podje

vojska, onda neka dodju sinovi Katovi da nose, ali neka se ne dotaknu nijedne stvari svete, da ne poginu. To je posao sinova Katovih u šatoru od sastanka.

16 A Eleazar, sin Arona sveštenika, neka se stara za ulje za videlo, i za kad mirisni, i za žrtvu svagdašnju, i za ulje pomazanja, neka pazi na sav šator i na sve što je u njemu, na svetinju i na posudje njeno.

17 I reče Gospod Mojsiju i Aronu govoreći:

18 Nemojte da se istrebi koleno porodica Katovih izmedju Levita;

19 Nego im učinite ovo da bi ostali živi i ne bi pomrli kad pristupaju k svetinji nad svetinjama: Aron i sinovi njegovi neka dodju i odrede svakome šta će koji raditi i šta će nositi.

20 A oni neka ne dolaze da gledaju kad se zavijaju svete stvari, da ne pomru.

21 Opet reče Gospod Mojsiju govoreći:

22 Izbroj i sinove Girsonove po domovima otaca njihovih i po porodicama njihovim.

23 Od trideset godina i više do pedeset godina izbroj ih sve koji su za službu da mogu služiti u šatoru od sastanka.

24 Ovo je posao porodicama Girsonovim šta će raditi i nositi:

25 Neka nose zavese od naslona i šator od sastanka, pokrivač njegov i pokrivač od koža jazavičijih što je odozgo na njemu, i zaves na ulasku u šator od sastanka,

26 I zavese od trema i zaves na vratima od trema što je oko šatora i oko oltara, i uža njihova i sve posudje za službu njihovu i šta god treba oko toga raditi neka rade.

27 Po naredbi Aronovoj i sinova njegovih neka biva sva služba sinova Girsonovih za sve što će nositi i šta će raditi, i ostavite im neka čuvaju sve što su dužni nositi.

28 To je služba porodica sinova Girsonovih u šatoru od sastanka; a Itamar sin Arona sveštenika neka upravlja njima.

29 Izbroj i sinove Merarijeve po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovih,

30 Od trideset godina i više do pedeset godina izbroj ih sve koji su za službu da mogu služiti u šatoru od sastanka.

31 A ovo im je dužnost nositi osim sve službe njihove u šatoru od sastanka: daske od šatora i prevornice njegove i stupce njegove i stopice njegove,

32 I stupce od trema unaokolo, i stopice njihove i kolje njihovo, i uža njihova, i sve sprave njihove, i šta god treba za te stvari; a poimence izbrojte sve sprave što će oni nositi.

33 To je služba porodica sinova Merarijevih što su dužni raditi u šatoru od sastanka pod rukom Itamara, sina Arona sveštenika.

34 I izbroja Mojsije i Aron s knezovima narodnim sinove Katove po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovih,

35 Od trideset godina i više do pedeset godina sve koji su za službu da mogu služiti u šatoru od sastanka.

36 I beše ih izbrojanih po porodicama njihovim dve hiljade i sedam stotina i pedeset.

37 To su izbrojani iz porodica Katovih što behu za službu u šatoru od sastanka, koje izbroja Mojsije i Aron, kao što zapovedi Gospod preko Mojsija.

38 A sinova Girsonovih po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovim i po domovima otaca njihovih beše izbrojanih,

39 Od trideset godina i više do pedeset godina, svih što behu za službu da služe u šatoru od sastanka,

40 Beše ih izbrojanih po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovih dve hiljade i šest stotina i trideset.

- ⁴¹ To su izbrojani iz porodica sinova Gironovih, što behu za službu u šatoru od sastanka, koje izbroja Mojsije i Aron po zapovesti Gospodnjoj.
- ⁴² A iz porodica sinova Merarijevih po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovih beše izbrojanih,
- ⁴³ Od trideset godina i više do pedeset godina, svih što behu za službu da služe u šatoru od sastanka,
- ⁴⁴ Beše ih izbrojanih po porodicama njihovim tri hiljade i dvesta.
- ⁴⁵ To su izbrojani iz porodica sinova Merarijevih, koje izbroja Mojsije i Aron kao što zapovedi Gospod preko Mojsija.
- ⁴⁶ A svega beše izbrojanih Levita, koje izbroja Mojsije i Aron s knezovima Izrailjevim po porodicama njihovim i po domovima otaca njihovih,
- ⁴⁷ Od trideset godina i više do pedeset godina, što behu za službu da služe i da nose u šatoru od sastanka,
- ⁴⁸ Svega ih beše izbrojanih osam hiljada i pet stotina i osamdeset.
- ⁴⁹ Kako Gospod zapovedi preko Mojsija, biše izbrojani, svaki za ono što treba da radi i da nosi; i izbrojani biše oni koje je Gospod zapovedio Mojsiju da se izbroje.

ПОГЛАВЉЕ 5

I reče Gospod Mojsiju govoreći:

- ² Zapovedi sinovima Izrailjevim neka isteraju iz logora sve gubave i sve kojima teče seme i sve koji su se oskvrnili o mrtvaca,
- ³ Bio čovek ili žena, isterajte, iza logora isterajte ih, da ne skvrne logora onima medju kojima nastavam.
- ⁴ I učiniše tako sinovi Izrailjevi, i isteraše ih iz logora, kako Gospod kaza Mojsiju, tako učiniše sinovi Izrailjevi.
- ⁵ Još reče Gospod Mojsiju govoreći:
- ⁶ Reci sinovima Izrailjevim: Čovek ili žena kad učini kakav greh ljudski, te zgreši Gospodu, i bude ona duša kriva,
- ⁷ Tada neka priznadu greh koji su učinili, i ko je kriv neka vrati celo čim je kriv i nek dometne odozgo peti deo i da onome kome je skrivio.
- ⁸ I ako onaj nema nikoga kome bi pripala naknada za štetu, neka se da Gospodu i neka bude svešteniku osim ovna za očišćenje kojim će ga očistiti.
- ⁹ Tako i svaki prinos izmedju svih stvari koje posvećuju sinovi Izrailjevi i donose svešteniku, njegov neka bude;
- ¹⁰ I šta god ko posveti, neka je njegovo, i šta god ko da svešteniku, neka je njegovo.
- ¹¹ Još reče Gospod Mojsiju govoreći:
- ¹² Kaži sinovima Izrailjevim i reci im: Čija bi žena zastranila te bi mu zgrešila,
- ¹³ I drugi bi je obležao, a muž njen ne bi znao, nego bi ona zatajila da se oskvrnila, i ne bi bilo svedoka na nju, niti bi se zatekla,
- ¹⁴ A njemu bi došla sumnja ljubavna, te bi iz ljubavi sumnjao na svoju ženu, a ona bi bila oskvrnjena; ili bi mu došla sumnja ljubavna te bi iz ljubavi sumnjao na svoju ženu, a ona ne bi bila oskvrnjena,
- ¹⁵ Onda neka muž dovede ženu svoju k svešteniku, i neka donese za nju prinos njen, deseti deo efe brašna ječmenog, ali neka ga ne polije uljem i neka ne metne na nj kada, jer je prinos za sumnju ljubavnu, dar za spomen da se spomene greh;

- 16** I neka je sveštenik privede i postavi pred Gospodom.
- 17** I neka uzme sveštenik svete vode u sud zemljani; i praha s poda u šatoru neka uzme i uspe u vodu.
- 18** I postavivši sveštenik ženu pred Gospodom neka joj otkrije glavu i metne joj na ruke dar za spomen koji je dar za sumnju ljubavnu; a sveštenik neka drži u ruci svojoj gorku vodu, koja nosi prokletstvo.
- 19** I neka sveštenik zakune ženu, i reče joj: Ako nije niko spavao s tobom, i ako nisi zastranila od muža svog na nečistotu, neka ti ne bude ništa od ove vode gorke, koja nosi prokletstvo.
- 20** Ako li si zastranila od muža svog i oskrnila se, i kogod drugi osim muža tvog spavao s tobom,
- 21** Tada sveštenik zaklinjući ženu neka je prokune i reče ženi: Da te Gospod postavi za uklin i za kletvu u narodu tvom učinivši da ti bedro spadne a trbuh oteče.
- 22** I neka ti ova voda prokleta udje u creva da ti oteče trbuh i da ti bedro spadne. A žena neka reče: Amin, amin.
- 23** Tada neka napiše sveštenik te kletve u knjigu, i neka ih spere vodom gorkom.
- 24** I neka da ženi da se napije gorke vode proklete da udje u nju voda prokleta i bude gorka.
- 25** I neka uzme sveštenik iz ruku ženi dar za sumnju ljubavnu, i obrne dar pred Gospodom i prinese ga na oltaru.
- 26** I neka uzme sveštenik u šaku od dara njenog spomen, i zapali na oltaru, pa onda neka da ženi vodu da popije.
- 27** A kad joj da vodu da pije, ako se bude oskrnila i učinila neveru mužu svom, onda će ući voda prokleta u nju i postaće gorka, i trbuh će joj oteći i spasti bedro, i ona će žena postati uklin u narodu svom.
- 28** Ako li se ne bude oskrnila žena, nego bude čista, neće joj biti ništa i imaće dece.
- 29** Ovo je zakon za sumnju ljubavnu, kad žena zastrani od muža svog i oskrni se;
- 30** Ili kad kome dodje sumnja ljubavna te posumnja iz ljubavi na ženu svoju i postavi je pred Gospodom i svrši joj sveštenik sve po ovom zakonu.
- 31** I muž da je prost od greha, ali žena da nosi svoje bezakonje.

ПОГЛАВЉЕ 6

Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

- 2** Reci sinovima Izrailjevim, i kaži im: Kad čovek ili žena učini zavet nazirejski, da bude nazirej Gospodu,
- 3** Neka se uzdržava od vina i silovitog pića, i neka ne pije octa vinskog ni octa od silovitog pića niti kakvog pića od groždja i neka ne jede groždja ni novog ni suvog.
- 4** Dokle god traje njegovo nazirejstvo neka ne jede ništa od vinove loze, ni zrna ni ljuske.
- 5** Dokle traje njegovo nazirejstvo, neka mu britva ne predje preko glave; dokle se ne navrše dani za koje se učinio nazirej Gospodu, neka bude svet i neka ostavlja kosu na glavi svojoj.
- 6** Dokle traju dani za koje se učinio nazirej Gospodu, neka ne pristupa k mrtvacu.
- 7** Ni za ocem svojim ni za materom svojom ni za bratom svojim ni za sestrom svojom, neka se za njima ne skvrni kad umru; jer je nazirejstvo Boga njegovog na glavi njegovoj.
- 8** Dokle god traje nazirejstvo njegovo, svet je Gospodu.

- ⁹ Ako li bi ko umro do njega na prečac, te bi oskvrnio nazirejstvo glave njegove, neka obrije glavu svoju u dan čišćenja svog, sedmi dan neka je obrije.
- ¹⁰ A osmi dan neka donese dve grlice ili dva golubića svešteniku na vrata šatora od sastanka.
- ¹¹ I sveštenik neka zgotovi od jednog žrtvu za greh a od drugog žrtvu paljenicu, i neka ga očisti od onog što je zgrešio kod mrtvaca; tako će posvetiti glavu njegovu u taj dan.
- ¹² I neka odeli Gospodu dane nazirejstva svog, i donese jagnje od godine za krivicu; a predjašnji dani propadaju, jer mu se oskvrnilo nazirejstvo.
- ¹³ A ovo je zakon za nazireje: kad se navrše dani nazirejstva njegovog, neka dodje na vrata šatora od sastanka.
- ¹⁴ I neka donese za žrtvu Gospodu jagnje muško od godine zdravo za žrtvu paljenicu, i jagnje žensko od godine zdravo za greh, i ovna zdravog za žrtvu zahvalnu.
- ¹⁵ I kotaricu hlebova presnih, kolača od belog brašna zamešanih s uljem, i pogača presnih namazanih uljem, s darom njihovim i s nalivom njihovim.
- ¹⁶ A to će sveštenik prineti pred Gospodom i učiniti žrtvu za greh njegov i žrtvu njegovu paljenicu.
- ¹⁷ A ovna će prineti na žrtvu zahvalnu Gospodu s kotaricom presnih hlebova; prineće sveštenik i dar njegov i naliv njegov.
- ¹⁸ Tada nazirej neka obrije glavu svog nazirejstva na vratima šatora od sastanka; i uzevši kosu nazirejstva svog neka je metne u oganj koji je pod žrtvom zahvalnom.
- ¹⁹ I sveštenik neka uzme pleće kuvano od ovna i jedan kolač presan iz kotarice i jednu pogaču presnu, i neka metne na ruke nazireju, pošto obrije nazirejstvo svoje.
- ²⁰ I sveštenik neka obrće te stvari na žrtvu obrtanu pred Gospodom; to je svetinja, koja pripada svešteniku osim grudi obrtanih i pleća podignutog; a posle toga nazirej može piti vino.
- ²¹ To je zakon za nazireja koji se zavetuje, i to je prinos njegov Gospodu za nazirejstvo njegovo, osim onog što bi više mogao učiniti; kakav mu bude zavet kojim se zavetuje, tako neka učini osim zakona svog nazirejstva.
- ²² Još reče Gospod Mojsiju govoreći:
- ²³ Reci Aronu i sinovima njegovim i kaži: Ovako blagosiljajte sinove Izrailjeve govoreći im:
- ²⁴ Da te blagoslovi Gospod i da te čuva!
- ²⁵ Da te obasja Gospod licem svojim i bude ti milostiv!
- ²⁶ Da Gospod obrati lice svoje k tebi i dade ti mir!
- ²⁷ I neka prizivaju ime moje na sinove Izrailjeve, i ja ću ih blagosloviti.

ПОГЛАВЉЕ 7

- I** onaj dan kad Mojsije svrši i podiže šator, i kad ga pomaza i osveti sa svim posudjem njegovim i oltar sa svim posudjem njegovim, kad pomaza i osveti,
- ² Donesoše knezovi Izrailjevi, starešine u domovima otaca svojih, knezovi nad plemenima i poglavari od onih koji biše izbrojani,
- ³ Donesoše prilog svoj pred Gospoda, šest kola pokrivenih i dvanaest volova, jedna kola dva kneza i po jednog vola svaki, i donesoše pred šator.
- ⁴ A Gospod reče Mojsiju govoreći:
- ⁵ Uzmi to od njih da bude za službu u šatoru od sastanka, i podaj Levitima, svakome prema službi njegovoj.

- ⁶ I uze Mojsije kola i volove, i dade ih Levitima.
- ⁷ Dvoja kola i četiri vola dade sinovima Girsonovim prema službi njihovoj.
- ⁸ A ostala četiri kola i osam volova dade sinovima Merarijevim prema službi njihovoj pod upravom Itamara, sina Arona sveštenika.
- ⁹ A sinovima Katovim ne dade ništa jer im posao beše služiti svetinji, i nošahu na ramenima.
- ¹⁰ I donesoše knezovi da se posveti oltar kad bi pomazan, donesoše knezovi priloge svoje pred oltar.
- ¹¹ A Gospod reče Mojsiju: Jedan knez u jedan dan a drugi knez u drugi dan neka donose svoje priloge da se posveti oltar.
- ¹² I prvi dan donese prilog svoj Nason, sin Aminadavov od plemena Judinog;
- ¹³ A prilog njegov beše jedna zdela srebrna od sto i trideset sikala, jedna čaša srebrna od sedamdeset sikala, po siklu svetom; a oboje puno brašna belog pomešanog s uljem za dar.
- ¹⁴ Jedna kadionica zlatna od deset sikala, puna kada;
- ¹⁵ Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu;
- ¹⁶ Jedan jarac za greh;
- ¹⁷ A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Nasona sina Aminadavovog.
- ¹⁸ Drugi dan donese Natanilo, sin Sogarov, knez plemena Isaharovog,
- ¹⁹ Donese prilog svoj: jednu zdelu srebrnu od sto i trideset sikala, jednu čašu srebrnu od sedamdeset sikala po siklu svetom, oboje puno belog brašna pomešanog s uljem za dar;
- ²⁰ Jedna kadionica zlatna od deset sikala, puna kada;
- ²¹ Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu;
- ²² Jedan jarac za greh;
- ²³ A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Natanaila sina Sogarovog.
- ²⁴ Treći dan donese knez sinova Zavulonovih, Elijav sin Helonov;
- ²⁵ Njegov prilog beše: jedna zdela srebrna od sto i trideset sikala, jedna čaša srebrna od sedamdeset sikala po siklu svetom, a oboje puno belog brašna pomešanog s uljem za dar;
- ²⁶ Jedna kadionica zlatna od deset sikala, puna kada;
- ²⁷ Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu;
- ²⁸ Jedan jarac za greh;
- ²⁹ A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Elijava, sina Helonovog.
- ³⁰ Četvrti dan donese knez sinova Ruvimovih Elisur sin Sedijurov;
- ³¹ Prilog njegov beše: jedna zdela srebrna od sto i trideset sikala, jedna čaša srebrna od sedamdeset sikala po siklu svetom, a oboje puno belog brašna pomešanog s uljem za dar;
- ³² Jedna kadionica zlatna od deset sikala, puna kada;
- ³³ Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu;
- ³⁴ Jedan jarac za greh;
- ³⁵ A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Elisura, sina Sedijurovog.

- 36** Peti dan donese knez sinova Simeunovih, Salamilo, sin Surisadajev;
- 37** Prilog njegov beše: jedna zdela srebrna od sto i trideset sikala, jedna čaša srebrna od sedamdeset sikala po siklu svetom, a oboje puno belog brašna pomešanog s uljem za dar;
- 38** Jedna kadionica zlatna od deset sikala, puna kada;
- 39** Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu;
- 40** Jedan jarac za greh;
- 41** A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Salamila sina Surisadajevog.
- 42** Šesti dan donese knez sinova Gadovih, Elisaf sin Raguilov;
- 43** Prilog njegov beše: jedna zdela srebrna od sto i trideset sikala, jedna čaša srebrna od sedamdeset sikala po siklu svetom, a oboje puno belog brašna pomešanog s uljem za dar;
- 44** Jedna kadionica zlatna od deset sikala, puna kada;
- 45** Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu;
- 46** Jedan jarac za greh;
- 47** A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Elisafa, sina Raguilovog.
- 48** Sedmi dan donese knez sinova Jefremovih Elisama, sin Emijudov;
- 49** Prilog njegov beše: jedna zdela srebrna od sto i trideset sikala, jedna čaša srebrna od sedamdeset sikala po siklu svetom, a oboje puno belog brašna pomešanog s uljem za dar;
- 50** Jedna kadionica zlatna od deset sikala, puna kada;
- 51** Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu;
- 52** Jedan jarac za greh;
- 53** A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Elisame, sina Emijudovog.
- 54** Osmi dan donese knez sinova Manasijinih Gamalilo, sin Fadasurov;
- 55** Prilog njegov beše: jedna zdela srebrna od sto i trideset sikala, jedna čaša srebrna od sedamdeset sikala po siklu svetom, a oboje puno belog brašna pomešanog s uljem za dar;
- 56** Jedna kadionica zlatna od deset sikala, puna kada;
- 57** Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu;
- 58** Jedan jarac za greh;
- 59** A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Gamalila, sina Fadasurovog.
- 60** Deveti dan donese knez sinova Venijaminovih Avidan sin Gadeonijev;
- 61** Prilog njegov beše: jedna zdela srebrna od sto i trideset sikala, jedna čaša srebrna od sedamdeset sikala po siklu svetom, a oboje puno belog brašna pomešanog s uljem za dar;
- 62** Jedna kadionica zlatna od deset sikala, puna kada;
- 63** Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu;
- 64** Jedan jarac za greh;
- 65** A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Avidana, sina Gadeonijevog.

- ⁶⁶ Deseti dan donese knez sinova Danovih Ahijezer, sin Amisadajev;
- ⁶⁷ Prilog njegov beše: jedna zdela srebrna od sto i trideset sikala, jedna čaša srebrna od sedamdeset sikala po siklu svetom, a oboje puno belog brašna pomešanog s uljem za dar;
- ⁶⁸ Jedna kadionica zlatna od deset sikala, puna kada;
- ⁶⁹ Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu;
- ⁷⁰ Jedan jarac za greh;
- ⁷¹ A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Ahijezeru sina Amisadajevog.
- ⁷² Jedanaesti dan donese knez sinova Asirovih Fagailo sin Ebranov;
- ⁷³ Prilog njegov beše: jedna zdela srebrna od sto i trideset sikala, jedna čaša srebrna od sedamdeset sikala po siklu svetom, a oboje puno belog brašna pomešanog s uljem za dar;
- ⁷⁴ Jedna kadionica zlatna od deset sikala, puna kada;
- ⁷⁵ Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu;
- ⁷⁶ Jedan jarac za greh;
- ⁷⁷ A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Fagaila, sina Ebranovog.
- ⁷⁸ Dvanaesti dan donese knez sinova Neftalimovih Ahirej sin Enanov;
- ⁷⁹ Prilog njegov beše: jedna zdela srebrna od sto i trideset sikala, jedna čaša srebrna od sedamdeset sikala po siklu svetom, a oboje puno belog brašna pomešanog s uljem za dar;
- ⁸⁰ Jedna kadionica zlatna od deset sikala, puna kada;
- ⁸¹ Jedno tele, jedan ovan, jedno jagnje od godine za žrtvu paljenicu;
- ⁸² Jedan jarac za greh;
- ⁸³ A za žrtvu zahvalnu dva vola, pet ovnova, pet jaraca, pet jaganjaca od godine. To bi prilog Ahireja, sina Enanovog.
- ⁸⁴ To je prilog od knezova Izrailjevih da se posveti oltar pošto bi pomazan: dvanaest zdela srebrnih, dvanaest čaša srebrnih, dvanaest kadionica zlatnih;
- ⁸⁵ Svaka zdela srebrna od sto i trideset sikala, i svaka čaša od sedamdeset sikala; svega srebra u tim sudovima dve hiljade i četiri stotine sikala, po siklu svetom;
- ⁸⁶ Dvanaest kadionica zlatnih punih kada, svaka kadionica od deset sikala, po siklu svetom; svega zlata u kadionicama sto i dvadeset sikala;
- ⁸⁷ Svega stoke za žrtvu paljenicu dvanaest telaca, dvanaest ovnova, dvanaest jaganjaca od godine s darom svojim, i jaraca dvanaest za greh;
- ⁸⁸ A svega stoke za žrtvu zahvalnu dvadeset i četiri vola, šezdeset ovnova, šezdeset jaraca, šezdeset jaganjaca od godine. To je prilog da se posveti oltar, pošto bi pomazan.
- ⁸⁹ I kad Mojsije ulažao u šator od sastanka da govori pred Bogom, tada čuao glas gde mu govori sa zaklopca što beše na kovčegu od svedočanstva između dva heruvima; i govorao mu.

ПОГЛАВЉЕ 8

I reče Gospod Mojsiju govoreći:

² Kaži Aronu i reci mu: Kad zapališ žiške, sedam žižaka neka svetli napred, na svećnjaku.

³ I učini Aron tako, i zapali žiške da svetle spreda, na svećnjaku, kao što Gospod zapovedi Mojsiju.

⁴ A svećnjak beše skovan od zlata, i stupac mu i cveće skovano; po prilici koju pokaza Gospod Mojsiju tako beše načinio svećnjak.

⁵ Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

⁶ Uzmi Levite izmedju sinova Izrailjevih, i očisti ih.

⁷ A učini im ovo da ih očistiš: pokropi ih vodom očišćenja, a oni neka obriju sve telo svoje i operu haljine svoje, i očistiće se.

⁸ Potom neka uzmu tele s darom uz njega, belim brašnom pomešanim s uljem; i drugo tele uzmi za greh.

⁹ Pa dovedi Levite pred šator od sastanka, i sazovi sav zbor sinova Izrailjevih.

¹⁰ I dovedi Levite pred Gospoda, i neka metnu sinovi Izrailjevi ruke svoje na Levite.

¹¹ I Aron neka prinese Levite Gospodu za prinos od sinova Izrailjevih da vrše službu Gospodu.

¹² A Leviti neka metnu ruke svoje na glave teocima, pa prinesi jedno tele za greh a drugo na žrtvu paljenicu Gospodu da se očiste Leviti.

¹³ I postavi Levite pred Aronom i sinovima njegovim, i prinesi ih za prinos Gospodu.

¹⁴ I odvoj Levite izmedju sinova Izrailjevih da budu moji Leviti.

¹⁵ A posle neka dodju Leviti da služe u šatoru od sastanka, kad ih očistiš i prineseš za prinos.

¹⁶ Jer su meni dani izmedju sinova Izrailjevih; za sve što otvara matericu, za sve prvence izmedju sinova Izrailjevih uzeh njih.

¹⁷ Jer je moj svaki prvenac izmedju sinova Izrailjevih i od ljudi i od stoke; onaj dan kad pobih sve prvence u zemlji misirskoj, posvetio sam ih sebi.

¹⁸ A Levite uzeh za sve prvence sinova Izrailjevih.

¹⁹ I dadoh Levite na dar Aronu i sinovima njegovim izmedju sinova Izrailjevih, da služe mesto sinova Izrailjevih u šatoru od sastanka, i da budu otkup za sinove Izrailjeve, da ne bi dolazio pomor na sinove Izrailjeve, kad bi pristupali k svetinji sinovi Izrailjevi.

²⁰ I učini Mojsije i Aron i sav zbor sinova Izrailjevih Levitima sve što zapovedi Gospod Mojsiju za Levite, tako im učiniše sinovi Izrailjevi.

²¹ I očistiše se Leviti, i oprашe haljine svoje, i prinese ih Aron za prinos pred Gospodom, i očisti ih Aron da bi bili čisti.

²² A onda tek pristupiše Leviti da vrše službu svoju u šatoru od sastanka pred Aronom i pred sinovima njegovim; kao što zapovedi Gospod Mojsiju za Levite, tako im učiniše.

²³ I opet reče Gospod Mojsiju govoreći:

²⁴ I ovo je za Levite: od dvadeset i pet godina i više neka stupaju u službu da služe u šatoru od sastanka.

²⁵ A kad kome bude pedeset godina, neka izlazi iz te službe i više neka ne služi.

²⁶ Ali neka služi braći svojoj u šatoru od sastanka radeći šta treba raditi, a sam neka ne vrši službu. Tako učini Levitima za poslove njihove.

- J**oš reče Gospod Mojsiju u pustinji sinajskoj druge godine po izlasku njihovom iz zemlje misirske prvog meseca, govoreći:
- ² Neka slave sinovi Izrailjevi pashu u određeno vreme.
- ³ Četrnaestog dana ovog meseca uveče slavite je u određeno vreme, po svim zakonima i po svim uredbama njenim slavite je.
- ⁴ I reče Mojsije sinovima Izrailjevim da slave pashu.
- ⁵ I slavite pashu prvog meseca četrnaestog dana uveče u pustinji sinajskoj; kako beše Gospod zapovedio Mojsiju, sve onako učiniše sinovi Izrailjevi.
- ⁶ A behu neki koji se oskvrniše o mrtvacu te ne mogahu slaviti pashe onaj dan; i dodjoše isti dan pred Mojsija i pred Arona;
- ⁷ I rekoše mu ljudi oni: Mi smo nečisti od mrtvacu; zašto da nam nije slobodno prineti žrtvu Gospodu u vreme zajedno sa sinovima Izrailjevim?
- ⁸ A Mojsije im reče: Stanite da čujem šta će zapovediti Gospod za vas.
- ⁹ A Gospod reče Mojsiju govoreći:
- ¹⁰ Kaži sinovima Izrailjevim i reci: Ko bi bio nečist od mrtvacu ili bi bio na dalekom putu izmedju vas ili izmedju vašeg natražja, neka slavi pashu Gospodu,
- ¹¹ Drugog meseca četrnaestog dana uveče neka je slave s presnim hlebom i s gorkim zeljem neka je jedu.
- ¹² Neka ne ostavljaju od nje ništa do jutra i kosti da joj ne prelome, po svemu zakonu za pashu neka je slave.
- ¹³ A ko je čist i nije na putu, pa bi propustio slaviti pashu, da se istrebi duša ona iz naroda svog, jer ne prinese Gospodu žrtve na vreme, greh svoj neka nosi onaj čovek.
- ¹⁴ I ako bi medju vama živeo stranac i slavio bi pashu Gospodu, po zakonu i uredbi za pashu neka je slavi; a zakon da vam je jednak i strancu i onome ko se rodio u zemlji.
- ¹⁵ A u koji dan bi podignut šator, pokri oblak šator nad naslonom od svedočanstva; a uveče beše nad šatorom kao oganj do jutra.
- ¹⁶ Tako beše jednako: oblak ga zaklanjaše, ali noću beše kao oganj.
- ¹⁷ I kad bi se oblak podigao iznad šatora, tada polažahu sinovi Izrailjevi, a gde bi stao oblak, onde se zaustavljahu sinovi Izrailjevi.
- ¹⁸ Po zapovesti Gospodnjoj polažahu sinovi Izrailjevi, i po zapovesti Gospodnjoj ustavljahu se; dokle god stajaše oblak nad šatorom, oni stajahu u logoru,
- ¹⁹ I kad oblak dugo stajaše nad šatorom, tada svršivahu sinovi Izrailjevi šta treba svršivati Gospodu i ne polažahu.
- ²⁰ I kad oblak beše nad šatorom malo dana, po zapovesti Gospodnjoj stajahu u logoru i po zapovesti Gospodnjoj polažahu.
- ²¹ Kad bi, pak, oblak stajao od večera do jutra, a ujutro bi se podigao oblak, tada polažahu; bilo danju ili noću, kad bi se oblak podigao, oni polažahu.
- ²² Ako li bi dva dana ili mesec dana ili godinu oblak stajao nad šatorom, stajahu u logoru sinovi Izrailjevi i ne polažahu, a kako bi se podigao, oni polažahu.
- ²³ Po zapovesti Gospodnjoj stajahu u logor, i po zapovesti Gospodnjoj polažahu; i svršivahu šta treba svršivati Gospodu, kao što beše zapovedio Gospod preko Mojsija.

ПОГЛАВЉЕ 10

Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

² Načini sebi dve trube od srebra, kovane da budu; njima ćeš sazivati zbor i zapovedati da polazi vojska.

³ Kad obe zatrube, tada neka se skuplja k tebi sav zbor na vrata šatora od sastanka.

⁴ A kad jedna zatrubi, tada neka se skupljaju k tebi knezovi, glavari od hiljada Izrailjevih.

⁵ A kad zatrube potresajući, tada neka se kreće logor koji leži prema istoku.

⁶ A kad zatrubite drugi put potresajući, onda neka se kreće logor koji je na jugu; potresajući neka se trubi kad treba da podju.

⁷ A kad sazivate zbor, trubite, ali ne potresajući.

⁸ A neka trube u trube sinovi Aronovi sveštenici; to da vam je uredba večna od kolena do kolena.

⁹ I kad podjete na vojsku u zemlji svojoj na neprijatelja koji udari na vas, trubite u trube potresajući; i Gospod Bog vaš opomenuće vas se, i sačuvaćete se od neprijatelja svojih.

¹⁰ Tako i u dan veselja svog i na praznike svoje i početke meseca svojih trubite u trube prinoseći žrtve svoje paljenice i žrtve svoje zahvalne, i biće vam spomen pred Bogom vašim. Ja sam Gospod Bog vaš.

¹¹ I u dvadeseti dan drugog meseca druge godine podiže se oblak iznad šatora od svedočanstva.

¹² I podjoše sinovi Izrailjevi svojim redom iz pustinje sinajske, i ustavi se oblak u pustinji faranskoj.

¹³ Tako podjoše prvi put, kao što Gospod zapovedi preko Mojsija.

¹⁴ I podje napred zastava vojske sinova Judinih u četama svojim; i nad vojskom njihovom beše Nason, sin Aminadavov;

¹⁵ A nad vojskom plemena sinova Isaharovih Natanailo, sin Sogarov;

¹⁶ A nad vojskom plemena sinova Zavulonovih Eljav, sin Helonov.

¹⁷ I složiše šator, pa podjoše sinovi Girsonovi i sinovi Merarijevi noseći šator.

¹⁸ Potom podje zastava vojske sinova Ruvimovih, a nad njihovom vojskom beše Elisur, sin Sedijurov,

¹⁹ A nad vojskom plemena sinova Simeunovih Salamilo, sin Surisadajev,

²⁰ A nad vojskom plemena sinova Gadovih Elisaf sin Raguilov.

²¹ I podjoše sinovi Katovi noseći svetinju, da bi oni podigli šator dokle ovi dodju.

²² Potom podje zastava vojske sinova Jefremovih u četama svojim, a nad vojskom njihovom beše Elisama, sin Emijudov,

²³ A nad vojskom plemena sinova Manasijinih Gamalilo sin Fadasurov,

²⁴ A nad vojskom plemena sinova Venijaminovih Avidan sin Gadeonijev.

²⁵ Najposle podje zastava vojske sinova Danovih u četama svojim, zadnja vojska, i nad vojskom njihovom beše Ahijezer, sin Amisadajev,

²⁶ A nad vojskom plemena sinova Asirovih Fagailo, sin Ehanov,

²⁷ A nad vojskom plemena sinova Neftalimovih Ahirej, sin Enanov.

²⁸ Tim redom podjoše sinovi Izrailjevi u četama svojim, i tako idjahu.

²⁹ A Mojsije reče Jovavu, sinu Raguilovom Madijaninu tastu svom: Idemo na mesto za koje reče Gospod: Vama ću ga dati. Hajde s nama, i dobro ćemo ti učiniti, jer je Gospod obećao Izrailju mnogo dobra.

³⁰ A on mu reče: Neću ići, nego idem u svoju zemlju i u rod svoj.

³¹ A Mojsije reče: Nemoj nas ostaviti, jer znaš mesta u pustinji gde bismo mogli stajati, pa

nam budi vodj.

³² I ako podješ s nama kad dodje dobro koje će nam učiniti Gospod, učinimo ti dobro.

³³ I tako podjoše od gore Gospodnje, i idjahu tri dana, i kovčeg zaveta Gospodnjeg idjaše pred njima tri dana tražeći mesto gde bi počinuli.

³⁴ I oblak Gospodnji beše nad njima svaki dan kad polažahu s mesta, gde behu u logoru.

³⁵ I kad polažаше kovčeg, govoraše Mojsije: Ustani Gospode, i neka se razaspu neprijatelji Tvoji, i neka beže ispred Tebe koji mrze na Te.

³⁶ A kad se ustavljaše, govoraše: Uvрати se, Gospode, k mnoštву hiljada Izrailjevih.

ПОГЛАВЉЕ 11

Posle stade se tužiti narod da mu je teško; a to ne bi po volji Gospodu; i kad Gospod чу, razgnevi se; i raspali se na njih oganj Gospodnji, i sažeže krajnje u logoru.

² Tada zavapi narod k Mojsiju, a Mojsije se pomoli Gospodu, i ugasi se oganj.

³ I prozva se ono mesto Tavera, jer se raspali na njih oganj Gospodnji.

⁴ A svetina što beše medju njima, beše vrlo lakoma, te i sinovi Izrailjevi stadoše plakati govoreći: Ko će nas nahraniti mesa?

⁵ Opomenusmo se riba što jedjasmо u Misiru zabadava, i krastavaca i dinja i luka crnog i belog.

⁶ A sada posahnu duša našа, nema ništa osim mane pred očima našim.

⁷ A mana beše kao seme korijandrovo, a boja mu beše kao boja u bdela.

⁸ I izlažаше narod, te kupljahu, i meljahu na žrvnjima ili tucahu u stupama, i kuvahu u kotlu, ili mešahu pogače; a ukus joj beše kao ukus od novog ulja.

⁹ I kad padaše rosa po logoru noću, padaše s njom i mana.

¹⁰ I чу Mojsije gde narod plače u porodicama svojim, svaki na vratima od šatora svog; i Gospod se razgnevi vrlo, i Mojsiju bi teško.

¹¹ Pa reče Mojsije Gospodu: Zašto učini takvo зло sluzi svom? I zašto ne nadjoh milosti pred Tobom, nego metnu na me teret svega naroda ovog?

¹² Eda li ja začeh sav ovaj narod? Eda li ga ja rodih, kad mi kažeš: Iznesi ga u naručju svom, kao što nosi dojilja dete, u onu zemlju za koju si se zakleo ocima njihovim.

¹³ Otkuda meni mesa da dam svemu ovom narodu? Jer plaču preda mnom govoreći: Daj nam mesa da jedemo.

¹⁴ Ne mogu ja sam nositi sav narod ovaj, jer je teško za mene.

¹⁵ Ako ćeš tako činiti sa mnom, ubij me bolje, ako sam našao milost pred Tobom, da ne gledam зло svoje.

¹⁶ A Gospod reče Mojsiju: Saberi mi sedamdeset ljudi izmedju starešina Izrailjevih, koje znaš da su starešine narodu i upravitelji njegovi, i dovedi ih k šatoru od sastanka, neka onde stanu s tobom.

¹⁷ Tada ću sići i govoriti onde s tobom, i uzeću od duha koji je na tebi i metnuću na njih, da nose s tobom teret narodni i da ne nosiš ti sam.

¹⁸ A narodu reci: Pripravite se za sutra da jedete mesa, jer plakaste da Gospod чу, i rekoste: Ko će nas nahraniti mesa? Jer nam dobro beše u Misiru. Daće vam, dakle, Gospod mesa i ješćete.

¹⁹ Nećete jesti jedan dan, ni dva dana, ni pet dana, ni deset dana, ni dvadeset dana;

²⁰ Nego ceo mesec dana, dokle vam na nos ne udari i ne ogadi vam se, zato što

odbaciste Gospoda koji je medju vama i plakaste pred Njim govoreći: Zašto izidjosmo iz Misira?

21 A Mojsije reče: Šest stotina hiljada pešaka ima naroda, u kome sam, pa Ti kažeš: Daću im mesa da jedu ceo mesec dana.

22 Eda li će im se poklati ovce i goveda da im dostane? Ili će im se pokupiti sve ribe morske da im bude dosta?

23 A Gospod reče Mojsiju: Zar ruka Gospodnja neće biti dovoljna? Videćeš hoće li biti šta ti rekoh ili neće.

24 I Mojsije izidje i reče narodu reči Gospodnje; i sabra sedamdeset ljudi izmedju starešina narodnih, i postavi ih oko šatora.

25 I Gospod sidje u oblaku i govori k njemu, i uzevši od duha koji beše na njemu metnu na onih sedamdeset ljudi starešina; i kad duh dodje na njih, prorokovahu, ali više nikad.

26 A dva čoveka ostaše u logoru, jednom beše ime Eldad, a drugom Modad, na koje dodje duh, jer i oni behu zapisani, ali ne dodjoše k šatoru, i stadoše prorokovati u logoru.

27 I dotrča momak, te javi Mojsiju govoreći: Eldad i Modad prorokuju u logoru.

28 A Isus, sin Navin, sluga Mojsijev, jedan od momaka njegovih, reče govoreći: Mojsije, gospodaru moj, zabrani im.

29 A Mojsije mu odgovori: Zar zavidiš mene radi? Kamo da sav narod Gospodnji postanu proroci i da Gospod pusti duh svoj na njih!

30 Potom se vrati Mojsije u logor sa starešinama Izrailjevim.

31 Tada se podiže vetar od Gospoda, i potera od mora prepelice, i razasu ih po logoru na dan hoda odovuda i na dan hoda odonuda oko logora, na dva lakta od zemlje.

32 I ustavši narod ceo onaj dan i svu noć i ceo drugi dan kupljaše prepelice: i ko nakupi najmanje nakupi deset gomora; i povešaše ih sebi redom oko logora.

33 Ali meso još im beše u zubima, jošte ga ne pojedose, a Gospod se razgnevi na narod i udari Gospod narod pomorom vrlo velikim.

34 I prozva se ono mesto Kivrot-Atava jer onde ukopaše narod koji se beše polakomio.

35 I podje narod od Kivrot-Atave u Asiroth, i stadoše u Asirotu.

ПОГЛАВЉЕ 12

1 stadoše vikati Marija i Aron na Mojsija radi žene Madijanke, kojom se oženi, jer se oženi Madijankom.

2 I rekoše: Zar je samo preko Mojsija govorio Gospod? Nije li govorio i preko nas? I to ču Gospod.

3 A Mojsije beše čovek vrlo krotak mimo sve ljude na zemlji.

4 I odmah reče Gospod Mojsiju i Aronu i Mariji: Dodjite vas troje u šator od sastanka. I otidoše njih troje.

5 Tada sidje Gospod u stupu od oblaka, stade na vratima od šatora. I viknu Arona i Mariju, i dodjoše oboje.

6 I reče im: Čujte sada reči moje: prorok kad je medju vama, ja ću mu se Gospod javljati u utvari i govoriću s njim u snu.

7 Ali nije takav moj sluga Mojsije, koji je veran u svem domu mom.

8 Njemu govorim iz usta k ustima, i on me gleda doista, a ne u tami niti u kakvoj prilici Gospodnjoj. Kako se dakle ne pobojaste vikati na slugu mog, na Mojsija?

9 I gnev se Gospodnji raspali na njih, i On otide.

- ¹⁰ I oblak se podiže sa šatora; i gle, Marija beše gubava, bela kao sneg. I Aron pogleda Mariju, a ona gubava.
- ¹¹ Tada reče Aron Mojsiju: Gospodaru, molim te, ne meći na nas greha ovog, jer ludo učinismo i zgrešismo.
- ¹² Nemoj da ova bude kao mrtvo dete, kome je meso pola trulo kad izlazi iz utrobe majke svoje.
- ¹³ I vapi Mojsije ka Gospodu govoreći: Bože, molim Ti se, isceli je.
- ¹⁴ A Gospod odgovori Mojsiju: Da joj je otac njen pljunuo u lice, ne bi li se stidela sedam dana? Neka bude odlučena sedam dana izvan logora, a posle neka bude opet primljena.
- ¹⁵ Tako bi Marija odlučena izvan logora sedam dana; i narod ne podje odande dokle Marija ne bi opet primljena.
- ¹⁶

ПОГЛАВЉЕ 13

A potom podje narod od Asirota, i stadoše u pustinji faranskoj.

- ² I Gospod reče Mojsiju govoreći:
- ³ Pošlji ljude da uhode zemlju hanansku, koju ću dati sinovima Izrailjevim; po jednog čoveka od svakog plemena otaca njihovih pošljite, sve glavare izmedju njih.
- ⁴ I posla ih Mojsije iz pustinje faranske po zapovesti Gospodnjoj; i svi ljudi behu glavari sinova Izrailjevih.
- ⁵ A ovo su im imena: od plemena Ruvimovog Samuilo sin Zahurov;
- ⁶ Od plemena Simeunovog Safat sin Surin;
- ⁷ Od plemena Judinog Halev sin Jefonijin;
- ⁸ Od plemena Isaharovog Igal sin Josifov;
- ⁹ Od plemena Jefremovog Avsije sin Navin;
- ¹⁰ Od plemena Venijaminovog Faltije sin Rafujev;
- ¹¹ Od plemena Zavulonovog Gudilo sin Sudin;
- ¹² Od plemena Josifovog, od plemena Manasijinog Gadije sin Susin;
- ¹³ Od plemena Danovog Amilo sin Gamalin.
- ¹⁴ Od plemena Asirovog Satur sin Mihailov;
- ¹⁵ Od plemena Neftalimovog Navija sin Savin;
- ¹⁶ Od plemena Gadovog Gudilo sin Mahilov.
- ¹⁷ To su imena ljudima koje posla Mojsije da uhode zemlju. I nazva Mojsije Avsija sina Navinog Isus.
- ¹⁸ I šaljući ih Mojsije da uhode zemlju hanansku reče im: idite ovuda na jug, pa izidjite na goru;
- ¹⁹ I vidite zemlju kakva je i kakav narod živi u njoj, je li jak ili slab, je li mali ili velik;
- ²⁰ I kakva je zemlja u kojoj živi, je li dobra ili rdjava; i kakva su mesta u kojima živi, eda li pod šatorima ili u tvrdim gradovima;
- ²¹ I kakva je sama zemlja, je li rodna ili nerodna, ima li u njoj drveta ili nema; budite slobodni, i uzmite roda one zemlje. A tada beše vreme prvom groždju.
- ²² I otišavši uhodiše zemlju od pustinje sinske do Reova kako se ide u Emat.
- ²³ I otidoše na jug, i dodjoše do Hevrona, gde behu Ahiman i Sesije i Teliman, sinovi Enakovi. A Hevron beše sazidan na sedam godina pre Soana misirskog.

²⁴ Potom dodjoše do potoka Eshola, i onde odsekoše lozu s grozdom jednim, i ponesoše ga dvojica na moci; tako i šipaka i smokava.

²⁵ I prozva se ono mesto potok Eshol od grozda, koji onde odsekoše sinovi Izrailjevi.

²⁶ I posle četrdeset dana vratiše se iz zemlje koju uhodiše.

²⁷ I vrativši se dodjoše k Mojsiju i Aronu i ka svemu zboru sinova Izrailjevih u pustinju faransku, u Kadis; i pripovediše njima i svemu zboru stvar, i pokazaše im rod one zemlje.

²⁸ I pripovedajući im rekoše: Idosmo u zemlju u koju si nas poslao; doista teče u njoj mleko i med, i evo roda njenog.

²⁹ Ali je jak narod koji živi u onoj zemlji, i gradovi su im tvrdi i vrlo veliki; a videsmo onde i sinove Enakove.

³⁰ Amalik živi na južnoj strani; a Heteji i Jevuseji i Amoreji žive u planini, a Hananeji žive na moru i na Jordanu.

³¹ A Halev utišavaše narod pred Mojsijem; i govoraše: hajde da idemo da je uzmemo, jer je možemo pokoriti.

³² Ali drugi ljudi koji idoše s njim govorahu: Ne možemo ići na onaj narod, jer je jači od nas.

³³ I prosuše zao glas o zemlji koju uhodiše medju sinovima Izrailjevim govoreći: Zemlja koju prodjosmo i uhodismo zemlja je koja proždire svoje stanovnike, i sav narod koji videsmo u njoj jesu ljudi vrlo veliki. (13:34) Videsmo onde i divove, sinove Enakove, roda divovskog, i činjaše nam se da smo prema njima kao skakavci, takvi se i njima činjasmo.

ПОГЛАВЉЕ 14

Tada se podiže sav zbor i stade vikati, i narod plakaše onu noć.

² I vikahu na Mojsija i na Arona svi sinovi Izrailjevi; i sav zbor reče im: Kamo da smo pomrli u zemlji misirskoj ili da pomremo u ovoj pustinji!

³ Zašto nas vodi Gospod u tu zemlju da izginemo od mača, žene naše i deca naša da postanu roblje? Nije li bolje da se vratimo u Misir?

⁴ I rekoše medju sobom: Da postavimo starešinu, pa da se vratimo u Misir.

⁵ Tada Mojsije i Aron padoše ničice pred svim zborom sinova Izrailjevih.

⁶ A Isus sin Navin i Halev sin Jefonijin izmedju onih što uhodiše zemlju razdreše haljine svoje,

⁷ I rekoše svemu zboru sinova Izrailjevih govoreći: Zemlja koju prodjosmo i uhodismo, vrlo je dobra zemlja.

⁸ Ako smo mili Gospodu, On će nas odvesti u tu zemlju, i daće nam je; a to je zemlja u kojoj teče mleko i med.

⁹ Samo se ne odmećite Gospoda, i ne bojte se naroda one zemlje; jer ih možemo pojesti; odstupio je od njih zaklon njihov, a s nama je Gospod, ne bojte ih se.

¹⁰ Tada reče sav zbor da ih pobiju kamenjem; ali se pokaza slava Gospodnja svim sinovima Izrailjevim u šatoru od sastanka.

¹¹ I reče Gospod Mojsiju: Dokle će me vredjati taj narod? Kad li će mi verovati posle tolikih znaka što sam učinio medju njima?

¹² Udariću ga pomorom, i rasuću ga; a od tebe ću učiniti narod velik i jači od ovog.

¹³ A Mojsije reče Gospodu: Ali će čuti Misirci, izmedju kojih si izveo ovaj narod silom svojom,

¹⁴ I reći će s ljudima ove zemlje, koji su čuli da si Ti, Gospode, bio usred naroda i da si se

očima vidjao, Gospode, i oblak tvoj da je stajao nad njima, i u stupu od oblaka da si išao pred njima danu i u stupu ognjenom noću;

15 Pa kad pobiješ ovaj narod, sve do jednog, govoriće narodi, koji su čuli pripovest o Tebi, govoreći:

16 Nije mogao Gospod dovesti narod ovaj u zemlju koju im je sa zakletvom obećao, zato ih pobi u pustinji.

17 Neka se, dakle, proslavi sila Gospodnja, kao što si rekao govoreći:

18 Gospod dugo čeka i obilan je milošću, prašta bezakonje i greh, ali ne pravda krivoga, nego pohodi bezakonje otačko na sinovima do trećeg i četvrtog kolena.

19 Oprosti bezakonje ovom narodu radi velike milosti svoje, kao što si praštao narodu ovom od Misira dovde.

20 A Gospod reče: Praštam po reči tvojoj.

21 Ali tako ja živ bio, i tako sva zemlja bila puna slave Gospodnje,

22 Ti ljudi koji videše slavu moju i znake moje što sam učinio u Misiru i u ovoj pustinji, i kušашe me već deset puta, i ne poslušашe reči moje,

23 Neće videti zemlje koju sa zakletvom obećah ocima njihovim, neće videti ni jedan od onih koji me uvrediše.

24 A slugu svog Haleva, u kome beše drugi duh i koji se sasvim mene držao, njega ću odvesti u zemlju u koju je išao, i seme će je njegovo naslediti.

25 Ali Amalik i Hananej sede u dolini, zato se sutra vratite natrag, i idite u pustinju k crvenom moru.

26 Još reče Gospod Mojsiju i Aronu govoreći:

27 Dokle će taj zli zbor vikati na me, čuo sam viku sinova Izrailjevih, koji viču na me.

28 Kaži im: Tako ja živ bio, kaže Gospod, učiniću vam onako kako ste govorili i ja čuh.

29 U ovoj će pustinji popadati mrtva telesa vaša, i svi izmedju vas koji su izbrojani u svem broju vašem od dvadeset godina i više, koji vikaste na me,

30 Nećete ući u zemlju, za koju podigavši ruku svoju zakleh se da ću vas naseliti u njoj, osim Haleva, sina Jefonijinog i Isusa, sina Navinog.

31 A decu vašu, za koju rekoste da će postati roblje, njih ću odvesti, i oni će poznati zemlju za koju vi ne marite.

32 A vaša telesa mrtva će popadati u ovoj pustinji.

33 A deca vaša biće pastiri po pustinji četrdeset godina, i nosiće kar za preljube vaše, dokle ne ispropadaju telesa vaša u pustinji.

34 Po broju dana, za koje uhodiste zemlju, četrdeset dana, za svaki dan po godinu, nosićete grehe svoje, četrdeset godina, i poznaćete da sam prekinuo s vama.

35 Ja Gospod rekoh, i tako ću učiniti svemu tom zboru zlom, koji se sabrao na me: u pustinji će propasti i tu pomreti.

36 A ljudi koje beše poslao Mojsije da uhode zemlju, i koji vrativši se pobuniše sav zbor da viče na nj, prosuvši zao glas o zemlji,

37 Ti ljudi, koji prosuše zao glas o zemlji, pomreše od pomora pred Gospodom;

38 A Isus, sin Navin i Halev, sin Jefonijin ostaše živi izmedju ljudi koji su išli da uhode zemlju.

39 I Mojsije kaza sve ove reči svim sinovima Izrailjevim, i narod plaka veoma.

40 A sutradan ustavši podjoše navrh gore, i rekoše: Evo nas, idemo na mesto za koje je govorio Gospod, jer zgrešismo.

41 Ali Mojsije reče: Zašto prestupate zapovest Gospodnju? Od toga neće biti ništa.

- ⁴² Ne idite gore, jer Gospod nije medju vama; nemojte da vas pobiju neprijatelji vaši.
- ⁴³ Jer je Amalik i Hananej tamo pred vama, i izginućete od mača, jer odustaviste Gospoda, pa neće ni Gospod biti s vama.
- ⁴⁴ Ali oni, ipak, navališe da idu navrh gore; ali kovčeg zaveta Gospodnjeg i Mojsije ne izadjoše iz logora.
- ⁴⁵ Tada sidje Amalik i Hananej, koji življahu u onoj gori, i razbiše ih i baciše dori do Orme.

ПОГЛАВЉЕ 15

Opet reče Gospod Mojsiju govoreći:

- ² Reci sinovima Izrailjevim i kaži im: Kad dodjete u zemlju gde ćete nastavati, koju ću vam ja dati,
- ³ I stanete prinositi žrtvu ognjenu Gospodu, žrtvu paljenicu ili žrtvu zaveta radi ili od drage volje, ili o praznicima svojim, gotoveći miris ugodni Gospodu od krupne ili od sitne stoke,
- ⁴ Tada ko prinese prinos svoj Gospodu, neka donese uza nj dar, desetinu efe belog brašna pomešanog s četvrtinom ina ulja.
- ⁵ I vina četvrt ina za naliv donesi uz žrtvu paljenicu ili uz drugu žrtvu, na svako jagnje.
- ⁶ A uz ovna donesi dar, dve desetine belog brašna pomešanog sa trećinom ina ulja,
- ⁷ I vina za naliv trećinu ina prinećeš za miris ugodni Gospodu.
- ⁸ A kad prinosiš tele na žrtvu paljenicu ili na žrtvu radi zaveta ili na žrtvu zahvalnu Gospodu,
- ⁹ Onda neka se donese uz tele dar, tri desetine efe belog brašna pomešanog s po ina ulja,
- ¹⁰ I vina donesi za naliv po ina; to je žrtva ognjena za miris ugodni Gospodu.
- ¹¹ Tako neka bude uza svakog vola i uza svakog ovna i uza svako živinče izmedju ovaca ili koza.
- ¹² Prema broju koliko prinesete, učinite tako uza svako, koliko ih bude.
- ¹³ Svaki domorodac tako neka čini prinoseći žrtvu paljenicu za miris ugodni Gospodu.
- ¹⁴ Tako ako bude medju vama i došljak ili ko bi se bavio medju vama, pa bi prineo žrtvu ognjenu za miris ugodni Gospodu, neka čini onako kako vi činite.
- ¹⁵ Zbore! Vama i došljaku koji je medju vama jedan da je zakon, zakon večan od kolena na koleno; došljak će biti kao i vi pred Gospodom.
- ¹⁶ Jedan zakon i jedna uredba da bude vama i došljaku, koji je medju vama.
- ¹⁷ Još reče Gospod Mojsiju govoreći:
- ¹⁸ Kaži sinovima Izrailjevim i reci im: Kad dodjete u zemlju, u koju ću vas ja odvesti,
- ¹⁹ Pa stanete jesti hleb one zemlje, tada prinesite prinos Gospodu.
- ²⁰ Od prvina testa svog prinosite u prinos kolač, kao prinos od gumna tako ga prinosite.
- ²¹ Od prvina testa svog dajte Gospodu prinos od kolena do kolena.
- ²² A kad biste pogrešili, te ne biste učinili svih ovih zapovesti, koje kaza Gospod Mojsiju,
- ²³ Sve što vam je zapovedio Gospod preko Mojsija, od dana kad zapovedi Gospod i posle od kolena do kolena,
- ²⁴ Ako se bude učinilo pogreškom, da zbor ne zna, onda sav zbor neka prinese na žrtvu paljenicu za miris ugodni Gospodu tele s darom njegovim i s nalivom njegovim po uredbi, i jedno jare na žrtvu za greh.
- ²⁵ I sveštenik neka očisti sav zbor sinova Izrailjevih, i oprostiće im se, jer je pogreška i oni

donesoše pred Gospoda svoj prinos za žrtvu ognjenu Gospodu i prinos za greh svoj radi pogreške svoje.

26 Oprostiće se svemu zboru sinova Izrailjevih i došljaku koji se bavi medju njima, jer je pogreška svega naroda.

27 Ako li jedna duša zgreši ne znajući, neka prinese kozu od godine na žrtvu za greh.

28 I sveštenik neka očisti dušu koja bude zgrešila ne znajući pred Gospodom, i kad je očisti oprostiće joj se.

29 I za rođenog u zemlji sinova Izrailjevih i za došljaka, koji se bavi medju vama, jedan zakon neka bude kad ko zgreši ne znajući.

30 Ali ko od sile zgreši izmedju rođenih u zemlji ili izmedju došljaka, on ruži Gospoda; neka se istrebi duša ona iz naroda svog.

31 Jer prezre reč Gospodnju, i zapovest Njegovu pogazi; neka se istrebi ona duša; bezakonje je njeno na njoj.

32 A kad behu sinovi Izrailjevi u pustinji, nadjoše jednog gde kupi drva u subotu.

33 I koji ga nadjoše gde kupi drva, dovedoše ga k Mojsiju i k Aronu i ka svemu zboru.

34 I metnuše ga pod stražu, jer ne beše kazano šta će se činiti s njim.

35 A Gospod reče Mojsiju: Neka se pogubi taj čovek; neka ga zaspe kamenjem sav zbor iza logora.

36 I sav zbor izvede ga iza logora i zasušeg ga kamenjem, i umre, kao što zapovedi Gospod Mojsiju.

37 Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

38 Reci sinovima Izrailjevim i kaži im, neka udaraju rese po skutovima od haljina svojih od kolena do kolena, i nad rese neka među vrpcom plavu.

39 I imaćete rese zato da se gledajući ih opominjete svih zapovesti Gospodnjih i tvorite ih, i da se ne zanosite za srcem svojim i za očima svojim, za kojima činite preljubu;

40 Nego da pamтите i tvorite sve zapovesti moje, i budete sveti Bogu svom.

41 Ja sam Gospod Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje misirske, da vam budem Bog. Ja sam Gospod Bog vaš.

ПОГЛАВЉЕ 16

A Korej, sin Isara sina Kata sina Levijevog, i Datan i Aviron sinovi Elijavovi, i Avnan sin Faleta sina Ruvimovog pobuniše se,

2 I ustaše na Mojsija, i s njima dvesta i pedeset ljudi izmedju sinova Izrailjevih, glavara narodnih, koji se sazivahu na zbor i behu ljudi znatni.

3 I skupiše se na Mojsija i na Arona i rekoše im: Dosta nek vam je; sav ovaj narod, svi su sveti, i medju njima je Gospod; zašto se vi podižete nad zborom Gospodnjim?

4 Kad to èu Mojsije, pade nièice.

5 Potom reèe Koreju i svoj družini njegovoj govoreæi: Sutra æe pokazati Gospod ko je Njegov, i ko je svet, i koga je pustio k sebi, jer koga je izabrao onog æe pustiti k sebi.

6 Ovo uèinite: Uzmite kadionice, Korej sa svom družinom svojom.

7 I metnite sutra u njih ognja i metnite u njih kada pred Gospodom, i koga izbere Gospod onaj æe biti svet. Dosta nek vam je, sinovi Levijevi!

8 I reèe Mojsije Koreju: Èujte sinovi Levijevi!

9 Malo li vam je što vas je Bog Izrailjev odvojio od zbora Izrailjevog pustivši vas k sebi da

vršite službu u šatoru Gospodnjem i da stojite pred zborom i služite za nj?

10 Pustio je k sebi tebe i svu braću tvoju, sinove Levijeve, s tobom, a vi tražite još i sveštenstvo?

11 Zato ti i sva družina tvoja skupite se na Gospoda. Jer Aron šta je da vièete na nj?

12 I posla Mojsije da dozovu Datana i Avirona, sinove Elijavove. A oni odgovoriše: Neæemo da idemo.

13 Malo li je što si nas izveo iz zemlje u kojoj teèe mleko i med da nas pobiješ u ovoj pustinji, nego još hoæeš da vladaš nad nama?

14 Jesi li nas odveo u zemlju gde teèe mleko i med? I jesi li nam dao da imamo njive i vinograde? Hoæeš li oèi ovim ljudima da iskopaš? Neæemo da idemo.

15 Tada se rasrdi Mojsije vrlo, i reèe Gospodu: Nemoj pogledati na dar njihov; nijednog magarca nisam uzeo od njih, niti sam kome od njih uèinio kakvo zlo.

16 Potom reèe Mojsije Koreju: Ti i svi tvoji stanite sutra pred Gospodom, ti i oni i Aron.

17 I uzmite svaki svoju kadionicu, i metnite u njih kada, i stanite pred Gospodom svaki sa svojom kadionicom, dvesta i pedeset kadionica, i ti i Aron, svaki sa svojom kadionicom.

18 I uzeše svaki svoju kadionicu, i metnuvši u njih ognja metnuše u njih kada, i stadoše na vrata šatora od sastanka s Mojsijem i Aronom.

19 A Korej sabra na njih sav zbor na vrata šatora od sastanka; tada se pokaza slava Gospodnja svemu zboru.

20 I reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi:

21 Odvojte se iz tog zbora, da ih odmah satrem.

22 A oni padoše nièice i rekoše: Bože, Bože duhovima i svakom telu! Ovaj jedan zgrešio, i na sav li æeš se zbor gneviti?

23 Opet reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

24 Reci zboru i kaži: Odstupite od šatora Korejevog i Datanovog i Avironovog.

25 I ustavši Mojsije otide k Datanu i Avironu, a za njim otidoše starešine Izrailjeve.

26 I reèe zboru govoreæi: Odstupite od šatora tih bezbožnika, i ne dodevajte se nièeg što je njihovo, da ne izginete sa svih greha njihovih.

27 I odstupiše sa svih strana od šatora Korejevog i Datanovog i Avironovog; a Datan i Aviron izašavši stadoše svaki na vrata od šatora svog sa ženama svojim i sa sinovima svojim i s decom svojom.

28 Tada reèe Mojsije: Ovako æete poznati da me je Gospod poslao da èinim sva ova dela, i da ništa ne èinim od sebe:

29 Ako ovi pomru kao što mru svi ljudi, i ako budu pokarani kao što bivaju pokarani svi ljudi, nije me poslao Gospod;

30 Ako li šta novo uèini Gospod, i zemlja otvori usta svoja i proždre ih sa svim što je njihovo, i sidju živi u grob, tada znajte da su ovi ljudi uvredili Gospoda.

31 A kad izgovori reèi ove, rasede se zemlja pod njima,

32 I otvorivši zemlja usta svoja proždre ih, i domove njihove i sve ljude Korejeve i sve blago njihovo.

33 I tako sidjoše sa svim što imahu živi u grob, i pokri ih zemlja i nesta ih iz zbora.

34 A svi Izrailjci koji behu oko njih pobegoše od vike njihove, jer govorahu: Da nas ne proždre zemlja.

35 I izadje oganj od Gospoda, i sažeže onih dvesta i pedeset ljudi koji prinesoše kad.

36 Tada reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

- ³⁷ Kaži Eleazaru, sinu Arona sveštenika neka pokupi kadionice iz tog garišta, i ugljevlje iz njih neka razbaci, jer su svete;
- ³⁸ Kadionice onih koji ogrešiše duše svoje neka raskuju na ploče da se okuje oltar, jer kadiše njima pred Gospodom, zato su svete, i neka budu sinovima Izrailjevim znak.
- ³⁹ I pokupi Eleazar sveštenik kadionice bronzane, kojima behu kadili oni što izgoreše, i raskovaše ih na okov oltaru
- ⁴⁰ Za spomen sinovima Izrailjevim, da ne pristupa niko drugi koji nije roda Aronovog da kadi pred Gospodom, da mu ne bude kao Koreju i družini njegovoj, kao što mu beše kazao Gospod preko Mojsija.
- ⁴¹ A sutradan vikaše sav zbor sinova Izrailjevih na Mojsija i na Arona govoreći: Pobiste narod Gospodnji.
- ⁴² A kad se stečase narod na Mojsija i na Arona, pogledaše na šator od sastanka, a to oblak na njemu, i pokaza se slava Gospodnja.
- ⁴³ I dodje Mojsije i Aron pred šator od sastanka.
- ⁴⁴ I reče Gospod Mojsiju govoreći:
- ⁴⁵ Uklonite se iz tog zbora da ih odmah potrem. A oni padoše niče.
- ⁴⁶ I reče Mojsije Aronu: Uzmi kadionicu, i metni u nju ognja s oltara, i metni kada, i idi brže ka zboru, i očisti ih; jer gnev žestok izadje od Gospoda, i pomor poče.
- ⁴⁷ I uzevši Aron kadionicu, kao što mu reče Mojsije, otrča usred zbora, i gle, pomor već beše počeo u narodu; i okadiv očisti narod.
- ⁴⁸ I stajaše među mrtvima i živima, i ustavi se pomor.
- ⁴⁹ A onih koji pomreše od tog pomora beše četrnaest hiljada i sedam stotina, osim onih što izgiboše s Koreja.
- ⁵⁰ I vrati se Aron k Mojsiju na vrata šatora od sastanka, kad se ustavi pomor.

ПОГЛАВЉЕ 17

Potom reče Gospod Mojsiju govoreći:

- ² Reci sinovima Izrailjevim, i uzmi od njih po jednu palicu od svakog doma otaca njihovih, od svih knezova njihovih, po domovima otaca njihovih, dvanaest palica, i ime svakog napiši na palici njegovoj.
- ³ A na palici Levijevoj napiši ime Aronovo, jer je svaka palica za jednog poglavara od doma otaca njihovih.
- ⁴ I ostavi ih u šatoru od sastanka pred svedočanstvom, gde se sastajem s vama.
- ⁵ I koga izaberem, njegova će palica procvetati; tako ću utišati pred sobom viku sinova Izrailjevih što viču na vas.
- ⁶ Kad to reče Mojsije sinovima Izrailjevim, dade mu svi knezovi njihovi palice, svaki knez po palicu od doma oca svog, dvanaest palica, i palica Aronova beše među palicama njihovim.
- ⁷ I ostavi Mojsije palice pred Gospodom u šatoru od svedočanstva.
- ⁸ A sutradan dodje Mojsije u šator od svedočanstva, i gle, procvetala palica Aronova od doma Levievog; beše napupila i cvetala, i bademi zreli na njoj.
- ⁹ I iznese Mojsije sve one palice ispred Gospoda k svim sinovima Izrailjevim, i razgledavši ih uzeše svaki svoju palicu.
- ¹⁰ A Gospod reče Mojsiju: Donesi opet palicu Aronovu pred svedočanstvo da se čuva za znak nepokornima, da prestane vika njihova na me, da ne izginu.

¹¹ I učini Mojsije, kako mu zapovedi Gospod tako učini.

¹² Tada rekoše sinovi Izrailjevi Mojsiju govoreći: Pomresmo, propadosmo, svi propadosmo.

¹³ Ko se god približi k šatoru Gospodnjem gine; hoćemo li svi izginuti?

ПОГЛАВЉЕ 18

A Gospod reče Aronu: Ti i sinovi tvoji i dom oca tvog s tobom nosite grehe u svetinju; ti i sinovi tvoji s tobom nosite grehe sveštenstva svog.

² I braću svoju, pleme Levijevo, pleme oca svog uzmi k sebi da budu uza te i služe ti; a ti ćeš i sinovi tvoji s tobom služiti pred šatorom od sastanka.

³ Neka dobro slušaju zapovesti tvoje i rade šta treba u svem šatoru; ali k sudovima od svetinje k oltaru neka ne pristupaju, da ne izginu i oni i vi.

⁴ Neka budu, dakle, uza te i neka rade sve što treba u šatoru od sastanka u svakoj službi u njemu; ali niko drugi da ne pristupi s vama.

⁵ A vi radite šta treba u svetinji i šta treba na oltaru, da više ne dodje gnev na sinove Izrailjeve.

⁶ Jer evo, ja uzeh braću vašu Levite izmedju sinova Izrailjevih, i vama su dani na dar za Gospoda, da vrše službu u šatoru od sastanka.

⁷ A ti i sinovi tvoji s tobom vršite sveštenučku službu svoju u svemu što pripada k oltaru i šta biva iza zavesa, i služite; sveštenstvo darovah vam, zato ko bi drugi pristupio, da se pogubi.

⁸ Još reče Gospod Aronu: Evo, dajem ti i prinose svoje što se uvis podižu, izmedju svih stvari koje posvećuju sinovi Izrailjevi dajem ih tebi radi pomazanja i sinovima tvojim zakonom večnim.

⁹ To neka je tvoje od stvari posvećenih, koje se ne sažiju; svaki prinos njihov izmedju svih darova njihovih i izmedju svih prinosa za greh i svih prinosa za krivicu, koje mi donesu, svetinja nad svetinjama da je tvoja i sinova tvojih.

¹⁰ U svetinji ga jedi, sve muškinje neka ga jede, sveta stvar da ti je.

¹¹ Tvoje su, dakle, žrtve darova njihovih koje se u vis podižu; i svaku žrtvu sinova Izrailjevih koja se obrće tebi dajem i sinovima tvojim i kćerima tvojim s tobom zakonom večnim; ko je god čist u domu tvom, neka jede.

¹² Najbolje od ulja i najbolje od vina i žita, prvine koje daju Gospodu, tebi dajem.

¹³ Prvine od svega što rodi u zemlji njihovoj, koje donesu Gospodu, tvoje neka budu; ko je god čist u domu tvom neka jede.

¹⁴ Sve zavetovano Bogu i Izrailju, tvoje neka je.

¹⁵ Šta god otvara matericu izmedju svakog tela koje prinose Gospodu, i izmedju ljudi i izmedju stoke, tvoje da bude; ali prvenac čovečji neka se otkupljuje; i prvenac nečiste stoke neka se otkupljuje.

¹⁶ A otkup neka mu bude kad bude od meseca dana po tvojoj ceni pet sikala srebra, po siklu svetom; u njemu je dvadeset gera.

¹⁷ A prvenca od krave ili prvenca od ovce ili prvenca od koze ne daj da se otkupi; svete su stvari; krvlju njihovom pokropi oltar, i salo njihovo zapali, da bude žrtva ognjena za miris ugodni Gospodu.

¹⁸ A meso od njih da je tvoje, kao grudi što se obrću i kao pleće desno, da je tvoje.

¹⁹ Sve prinose što se podižu od posvećenih stvari, što prinose sinovi Izrailjevi Gospodu,

dajem tebi i sinovima tvojim i kćerima tvojim s tobom zakonom večnim; to će biti zavet osoljen, večan pred Gospodom tebi i semenu tvom s tobom.

²⁰ Još reče Gospod Aronu: U zemlji njihovoj da nemaš nasledstvo, ni dela medju njima da nemaš; ja sam deo tvoj i tvoje nasledstvo medju sinovima Izrailjevim.

²¹ A sinovima Levijevim evo dajem u nasledstvo sve desetke od Izrailja za službu njihovu što služe u šatoru od sastanka.

²² A sinovi Izrailjevi neka više ne pristupaju k šatoru od sastanka, da se ne ogreše i ne izginu.

²³ Nego sami Leviti neka služe službu u šatoru od sastanka, i oni neka nose greh svoj zakonom večnim od kolena do kolena, pa da nemaju nasledstvo medju sinovima Izrailjevim.

²⁴ Jer desetke sinova Izrailjevih, što će donositi Gospodu na žrtvu što se podiže, dajem Levitima u nasledstvo; toga radi rekoh za njih; medju sinovima Izrailjevim da nemaju nasledstvo.

²⁵ Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

²⁶ Reci Levitima i kaži im: Kad uzmete od sinova Izrailjevih desetak koji vam dadoh od njih za nasledstvo vaše, onda prinesite od njega prinos što se podiže Gospodu, deseto od desetog.

²⁷ I primiće vam se prinos vaš kao žito s gumna i kao vino iz kace.

²⁸ Tako i vi prinosite prinos što se podiže Gospodu od svih desetaka svojih, koje ćete uzimati od sinova Izrailjevih, i dajite od njih prinos Gospodnji Aronu svešteniku.

²⁹ Od svega što vam se da prinosite svaki prinos što se podiže Gospodu, od svega što bude najbolje sveti deo.

³⁰ I reci im: Kad prinesete najbolje od toga, tada će se primiti Levitima kao dohodak od gumna i kao dohodak od kace.

³¹ A jesti možete to na svakom mestu i vi i porodice vaše, jer vam je plata za službu vašu u šatoru od sastanka.

³² I nećete zato navući na se greha, kad stanete prinositi šta je najbolje, i nećete oskrvniti svete stvari sinova Izrailjevih, i nećete izginuti.

ПОГЛАВЉЕ 19

Još reče Gospod Mojsiju i Aronu govoreći:

² Ovo je uredba i zakon što zapovedi Gospod govoreći: Reci sinovima Izrailjevim neka ti dovedu junicu crvenu zdravu, na kojoj nema mane, i koja još nije bila u jarmu;

³ I podajte je Eleazaru svešteniku, a on neka je izvede napolje iz logora da je zakolju pred njim.

⁴ I uzevši Eleazar krvi njene na prst svoj neka pokropi krvlju prema šatoru od sastanka sedam puta.

⁵ Potom neka zapovedi da se spali junica pred njegovim očima; kožu njenu i meso njeno i krv njenu s balegom neka spale.

⁶ I sveštenik uzevši drveta kedrovog, isopa i crvca, neka baci u oganj gde gori junica.

⁷ Potom neka opere haljine svoje i opere telo svoje vodom, pa onda neka udje u logor, i neka bude sveštenik nečist do večera.

⁸ Tako i ko je spali, neka opere haljine svoje vodom, i telo svoje neka opere vodom, i neka bude nečist do večera.

- ⁹ A čist čovek neka pokupi pepeo od junice i izruči ga iza logora na čisto mesto, da se čuva zboru sinova Izrailjevih za vodu očišćenja; to je žrtva za greh.
- ¹⁰ I onaj koji pokupi pepeo od junice neka opere haljine svoje, i neka bude nečist do večera. To neka je sinovima Izrailjevim i došljaku koji se bavi medju njima večan zakon.
- ¹¹ Ko se dotakne mrtvog tela čovečijeg, da je nečist sedam dana.
- ¹² On neka se očisti onom vodom treći dan i sedmi dan, i biće čist; ako li se ne očisti treći dan i sedmi, neće biti čist.
- ¹³ Ko se dotakne mrtvog tela čovečijeg pa se ne očisti, onaj je oskrvnio šator Gospodnji; zato da se istrebi ona duša iz Izrailja; jer nije pokropljen vodom očišćenja, zato je nečist, i nečistota je njegova na njemu.
- ¹⁴ Ovo je zakon kad čovek umre u šatoru: Ko god udje u onaj šator i ko god bude u šatoru, nečist da je sedam dana;
- ¹⁵ I svaki sud otkriven, koji ne bude dobro zaklopljen, nečist je.
- ¹⁶ I ko se god dotakne u polju posećenog mačem ili umrlog ili kosti čovečije ili groba, nečist da je sedam dana.
- ¹⁷ I neka za nečistog uzmu pepela od junice spaljene za greh, i neka naliju na nj vode žive u sud.
- ¹⁸ Potom neka uzme čist čovek isopa i zamoči u onu vodu, i pokropi njom šator i sve sude i ljude koji su u njemu bili; tako i onog koji bi se dotakao kosti ili čoveka posećenog ili umrla ili groba.
- ¹⁹ Čisti nečistog neka pokropi treći i sedmi dan; i kad ga očisti sedmi dan, neka opere haljine svoje i sebe neka opere vodom, i biće čist uveče.
- ²⁰ A ko bude nečist pa se ne očisti, da se istrebi ona duša iz zbora; jer je svetinju Gospodnju oskrvnio, a nije pokropljen vodom očišćenja; nečist je.
- ²¹ I ovo neka im je zakon večan: i koji pokropi vodom očišćenja, neka opere haljine svoje; i ko se god dotakne vode očišćenja, da je nečist do večera.
- ²² I čega se god dotakne ko je nečist, da je nečisto; i ko se njega dotakne, da je nečist do večera.

ПОГЛАВЉЕ 20

I sinovi Izrailjevi, sav zbor njihov, dodjoše u pustinju sinsku prvog meseca, i stade narod u Kadisu; i onde umre Marija, i bi pogrebena onde.

- ² A onde nemaše zbor vode, te se skupiše na Mojsija i na Arona.
- ³ I svadjaše se narod s Mojsijem, i govorahu: Kamo da smo pomrli kad pomreše braća naša pred Gospodom!
- ⁴ Zašto dovedoste zbor Gospodnji u ovu pustinju da izginemo ovde i mi i stoka naša?
- ⁵ I zašto nas izvedoste iz Misira da nas dovedete na ovo zlo mesto, gde ne rodi ni žito ni smokva ni groždje ni šipak, a ni vode nema za piće?
- ⁶ I dodje Mojsije i Aron ispred zbora na vrata šatora od sastanka, i padoše ničice; i pokaza im se slava Gospodnja.
- ⁷ I reče Gospod Mojsiju govoreći:
- ⁸ Uzmi štap, i sazovite zbor ti i Aron brat tvoj, i progovorite steni pred njima; te će dati vodu svoju; tako ćeš im izvesti vodu iz stene, i napojićeš zbor i stoku njihovu.
- ⁹ I Mojsije uze štap ispred Gospoda, kako mu zapovedi Gospod.
- ¹⁰ I sazvaše Mojsije i Aron zbor pred stenu, i on im reče: Slušajte odmetnici! Hoćemo li

vam iz ove stene izvesti vodu?

11 I diže Mojsije ruku svoju i udari u stenu štapom svojim dva puta, i izidje voda mnoga, te se napoji narod i stoka njihova.

12 A Gospod reče Mojsiju i Aronu: Što mi ne verovaste i ne proslaviste me pred sinovima Izrailjevim, zato nećete odvesti zbora tog u zemlju koju sam im dao.

13 To je voda od svadje, gde se svadjaše sinovi Izrailjevi s Gospodom, i On se proslavi medju njima.

14 Iza toga posla Mojsije poslanike iz Kadisa k caru edomskom da mu kažu: Ovako kaže brat tvoj Izrailj: Ti znaš sve nevolje koje nas snadjoše:

15 Kako naši oci sidjoše u Misir, i bejasmo u Misiru dugo vremena, i kako Misirci zlo činiše nama i ocima našim;

16 I vikasmo ka Gospodu, i Gospod ču glas naš, i posla andjela, koji nas izvede iz Misira; i evo smo u Kadisu, gradu na tvojoj medji.

17 Pusti nas da prodjemo kroz tvoju zemlju; nećemo ići preko polja ni preko vinograda, niti ćemo piti vode iz kog studenca; ići ćemo carskim putem, nećemo svratiti ni na desno ni nalevo dok ne predjemo medju tvoju.

18 A Edom mu odgovori: Ne idi preko moje zemlje, da ne izidjem s mačem preda te.

19 A sinovi Izrailjevi rekoše mu: Ići ćemo utrenikom, i ako se napijemo vode tvoje, mi ili stoka naša, platićemo je; ništa više, samo da pešice prodjemo.

20 A on im odgovori: Nećete proći. I izidje Edom pred njih s mnogo naroda i s velikom silom.

21 I kad ne hte Edom dopustiti Izrailju da pridje preko medje njegove, Izrailj otide od njega.

22 I krenuvši se od Kadisa dodjoše sinovi Izrailjevi, sav zbor njihov, ka gori Oru.

23 I Gospod reče Mojsiju i Aronu na gori Oru kod medje edomske govoreći:

24 Aron valja da se pribere k rodu svom, jer neće ući u zemlju koju sam dao sinovima Izrailjevim, jer ne poslušaste zapovesti moje na vodi od svadje.

25 Uzmi Arona i Eleazara sina njegovog, i izvedi ih na goru Or.

26 I svuci Aronu haljine njegove i obuci ih Eleazaru sinu njegovom, pa će se Aron pribрати i umreti onde.

27 I učini Mojsije kako zapovedi Gospod; i izidjoše na goru Or pred svim zborom.

28 I svuče Mojsije s Arona haljine njegove i obuče ih Eleazaru, sinu njegovom, i umre onde Aron navrh gore, a Mojsije i Eleazar sidjoše s gore.

29 A kad vide sav zbor da umre Aron, plaka sav dom Izrailjev za Aronom trideset dana.

ПОГЛАВЉЕ 21

A kad ču Hananej, car aradski, koji življaše na jugu, da ide Izrailj putem kojim idoše uhode, on se pobi s njima i zarobi ih nekoliko.

2 Tada se Izrailj zavetova Gospodu i reče: Ako daš ovaj narod meni u ruke, do temelja ću raskopati gradove njihove.

3 I usliši Gospod glas Izrailjev i dade mu Hananeje, a on zatre njih i gradove njihove, i prozva ono mesto Orma.

4 Potom podjoše od gore Ora k Crvenom moru obilazeći zemlju edomsku, i oslabi duh narodu od puta.

5 I vikaše narod na Boga i na Mojsija: Zašto nas izvedoste iz Misira da izginemo u ovoj pustinji? Jer nema ni hleba ni vode, a ovaj se nikakvi hleb već ogadio duši našoj.

- ⁶ A Gospod pusti na narod zmiје vatrene, koje ih ujedahu, te pomre mnogo naroda u Izrailju.
- ⁷ Tada dodje narod k Mojsiju i rekoše: Zgrešismo što vikasmo na Gospoda i na tebe; moli Boga neka ukloni zmiје od nas. I Mojsije se pomoli za narod.
- ⁸ I Gospod reče Mojsiju: Načini zmiју vatrenu, i metni je na motku, i koga ujede zmiја, neka pogleda u nju, pa će ozdraviti.
- ⁹ I načini Mojsije zmiју od bronzе, i metnu je na motku, i koga god ujede zmiја on pogleda u zmiју od bronzе, i ozdravi.
- ¹⁰ Potom podjoše sinovi Izrailjevi, i stadoše u logor u Ovotu.
- ¹¹ I iz Ovota otišavši stadoše u logor na brdima avarimskim u pustinji koja je prema moavskoj s istoka.
- ¹² Odande otišavši stadoše u logor u dolini Zaredu.
- ¹³ I odatle otišavši stadoše u logor na brdu na Arnonu, koji je u pustinji i izlazi od medje amorejske. Jer je Arnon medja moavska izmedju Moavaca i Amorejaca.
- ¹⁴ Zato se kaže u knjizi o ratovima Gospodnjim: Na Vajeva u Sufi i na potoke arnonske.
- ¹⁵ Jer ti potoci, koji dopiru do mesta Ara, teku pokraj medje moavske.
- ¹⁶ A otuda dodjoše k Viru; to je studenac za koji beše rekao Gospod Mojsiju: Skupi narod, i daću im vode.
- ¹⁷ Tada peva Izrailj pesmu ovu: Diži se, studenče; pripevajte ga;
- ¹⁸ Studenče, koji kopaše knezovi, koji iskopaše poglavari narodni s onim koji postavi zakon, palicama svojim. A iz pustinje otidoše u Mantanail,
- ¹⁹ A iz Mantanaila, u Nadil, a iz Nadila u Vamot,
- ²⁰ A iz Vamota u dolinu koja je u polju moavskom kod gore Fazge i gleda u pustinju.
- ²¹ Tada posla Izrailj poslanike k Sionu, caru amorejskom govoreći:
- ²² Pusti da prodjemo kroz tvoju zemlju, nećemo svrtati ni u polje ni u vinograd, niti ćemo piti vode iz studenaca; ići ćemo carskim putem dokle ne predjemo medju tvoju.
- ²³ Ali ne dade Sion Izrailju da prodje kroz zemlju njegovu, nego sabra Sion sav narod svoj, i izadje na Izrailja u pustinju, i dodje u Jasu, i pobi se s Izrailjem.
- ²⁴ Ali ga iseče Izrailj ostrim mačem, i osvoji zemlju njegovu od Arona pa do Javoka, do sinova Amonovih, jer tvrda beše medja sinova Amonovih.
- ²⁵ I uze Izrailj sva ona mesta i naseli se u svim gradovima amorejskim, u Esevonu i u svim selima njegovim.
- ²⁶ Jer Esevon beše grad Siona, cara amorejskog, koji beše prvi zavojštio na cara moavskog i beše mu uzeo svu zemlju njegovu do Arnona.
- ²⁷ Zato govore u priči: Hodite u Esevon, da se sagradi i podigne grad Sionov.
- ²⁸ Jer oganj izadje iz Esevona, plamen iz grada Sionovog, i spali Ar moavski i stanovnike na visini arnonskoj.
- ²⁹ Teško tebi, Moave; propao si; narode Hemosov; dao je sinove svoje koji utekoše i kćeri svoje u ropstvo Sionu, caru amorejskom.
- ³⁰ Ali ih postreljasmo, propade Esevon do Devona, i potrsmo ih do Nofе, koja dopire do Medeve.
- ³¹ I tako živi Izrailj u zemlji amorejskoj.
- ³² Potom posla Mojsije da uhode Jazir, i uzeše sela oko njega, i izagnaše Amorejce koji behu onde.
- ³³ Potom obrativši se podjoše u Vasan; i izidje Og, car vasanski pred njih, on i sav narod

njegov na boj u Edrajin.

³⁴ A Gospod reče Mojsiju: Ne boj ga se; jer sam ga dao u tvoje ruke i sav narod njegov i zemlju njegovu; i učini mu kako si učinio Sionu, caru Amorejskom koji življaše u Esevonu.

³⁵ I pobiše ga i sinove njegove i sav narod njegov, da ne osta nijedan, i osvojiše zemlju njegovu.

ПОГЛАВЉЕ 22

Odatle se podigoše sinovi Izrailjevi, i stadoše u logor u polju moavskom s one strane Jordana prema Jerihonu.

² I vide Valak, sin Seforov sve što učini Izrailj Amoreju.

³ I uplaši se Moav od naroda veoma; jer ga beše mnogo, i prituži Moavu od sinova Izrailjevih.

⁴ Pa reče Moav starešinama madijanskim: Sada će ova množina pojesti sve što je oko nas kao vo travu u polju. A Valak, sin Seforov beše u ono vreme car moavski.

⁵ I posla poslanike k Valamu, sinu Veorovom u Faturu, koja je na reci u zemlji naroda njegovog, govoreći: Evo narod izidje iz Misira, evo prekrilo je zemlju, i stoji prema meni.

⁶ Nego hodi, prokuni mi ovaj narod, jer je jači od mene, e da bih mu odoleo i pobio ga ili isterao iz zemlje ove; jer znam, koga blagosloviš biće blagosloven, a koga prokuneš biće proklet.

⁷ I otidoše starešine moavske i starešine madijanske noseći darove za vraćanje; i dodjoše k Valamu, i kazaše mu reči Valakove.

⁸ A on im reče: Ostanite ovde ovu noć, i odgovoriću vam kako mi Gospod kaže. I ostaše knezovi moavski kod Valama.

⁹ A Bog dodje k Valamu i reče mu: Kakvi su to ljudi kod tebe?

¹⁰ I reče Valam Bogu: Valak sin Seforov, car moavski, posla ih k meni govoreći:

¹¹ Evo narod izidje iz Misira i prekrili zemlju; nego hodi, prokuni mi ga, e da bih ga nadbio i oterao ga.

¹² A Bog reče Valamu: Ne idi s njima, niti kuni taj narod, jer je blagosloven.

¹³ I ujutru ustavši Valam reče knezovima Valakovim; vratite se u svoju zemlju jer mi ne da Bog da idem s vama.

¹⁴ I ustavši knezovi moavski dodjoše k Valaku, i rekoše: Ne hte Valam poći s nama.

¹⁵ Tada opet posla Valak više knezova i veće od prvih.

¹⁶ I oni došavši k Valamu rekoše mu: Ovako veli Valak, sin Seforov: Nemoj se zatezati, molim te, nego dodji k meni.

¹⁷ Jer ću te dobro darivati, i šta mi god kažeš činiću; zato dodji, molim te, prokuni mi ovaj narod.

¹⁸ A Valam odgovori i reče slugama Valakovim: Da mi da Valak kuću svoju punu srebra i zlata, ne bih mogao prestupiti reči Gospoda Boga svog da učinim šta malo ili veliko.

¹⁹ Ali opet ostanite ovde i vi ovu noć da vidim šta će mi sada kazati Gospod.

²⁰ I dodje Bog noću k Valamu i reče mu: Kad su došli ti ljudi da te zovu, ustani, idi s njima, ali šta ti kažem ono da činiš.

²¹ A ujutru ustavši Valam osamari magaricu svoju, i podje s knezovima moavskim.

²² Ali se razgnevi Bog što on podje; i stade andjeo Gospodnji na put da mu ne da; a on sedjaše na magarici svojoj i imaše sa sobom dva momka svoja.

- 23** A kad magarica vide andjela Gospodnjeg gde stoji na putu s golim mačem u ruci, svrnu magarica s puta i podje preko polja. A Valam je stade biti da je vrati na put.
- 24** A andjeo Gospodnji stade na stazu medju vinogradima, a beše zid i odovud i odonud.
- 25** I magarica videći andjela Gospodnjeg pribi se uz drugi zid, i pritište nogu Valamovu o zid; a on je stade opet biti.
- 26** Potom andjeo Gospodnji otide dalje, i stade u tesnacu, gde ne beše mesta da se svrne ni nadesno ni nalevo.
- 27** I magarica videći andjela Gospodnjeg pade pod Valamom, a Valam se vrlo razljuti, i stade biti magaricu svojim štapom.
- 28** Tada Gospod otvori usta magarici, te ona reče Valamu: Šta sam ti učinila, te me biješ već treći put?
- 29** A Valam reče magarici: Što mi prkosiš? Da imam mač u ruci, sad bih te ubio.
- 30** A magarica reče Valamu: Nisam li tvoja magarica? Jašeš me od kako sam postala tvoja do danas; jesam li ti kad tako učinila? A on reče: Nisi.
- 31** Tada Gospod otvori oči Valamu, koji ugleda andjela Gospodnjeg gde stoji na putu s golim mačem u ruci. I on savi glavu i pokloni se licem svojim.
- 32** I reče mu andjeo Gospodnji: Zašto si bio magaricu svoju već tri puta? Evo ja izidjoh da ti ne dam, jer tvoj put nije meni po volji.
- 33** Kad me ugleda magarica, ona se ukloni ispred mene već tri puta; a da se nije uklonila ispred mene, tebe bih već ubio, a nju bih ostavio u životu.
- 34** A Valam reče andjelu Gospodnjem: Zgrešio sam, jer nisam znao da ti stojiš preda mnom na putu; ako tebi nije po volji, ja ću se vratiti.
- 35** A andjeo Gospodnji reče Valamu: Idi s tim ljudima, ali samo ono govori što ti ja kažem. Tada Valam otide s knezovima Valakovim.
- 36** A kad ču Valak da ide Valam, izidje mu na susret u grad moavski na medji arnonskoj nakraj medje.
- 37** I reče Valak Valamu: Nisam li slao k tebi i zvao te? Zašto mi ne dodje? Eda li te ne mogu darivati?
- 38** A Valam reče Valaku: Evo sam došao k tebi; ali hoću li moći šta govoriti? Šta mi Bog metne u usta, ono ću govoriti.
- 39** I otide Valam s Valakom, i dodjoše u grad Uzot.
- 40** I nakla Valak volova i ovaca, i posla Valamu i knezovima, koji behu s njim.
- 41** A ujutru uze Valak Valama i odvede ga na visinu Valovu, i odande mu pokaza jedan kraj naroda.

ПОГЛАВЉЕ 23

1 reče Valam Valaku: Načini mi ovde sedam oltara, i pripravi mi ovde sedam telaca i sedam ovnova.

2 I učini Valak kako mu reče Valam; i prinese Valak s Valamom na svakom oltaru po jedno tele i ovna.

3 Pa reče Valam Valaku: Stoj kod svoje žrtve paljenice; a ja idem eda bih se sreo s Gospodom, pa šta mi javi kazaću ti. I on otide sam.

4 I srete Bog Valama, a on mu reče: Sedam oltara spremnih, i prinesoh po tele i ovna na svakom oltaru.

5 A Gospod metnu reči u usta Valamu, i reče vrati se k Valaku i tako mu reci.

- ⁶ I vrati se k njemu, a on stajaše kod žrtve svoje paljenice i svi knezovi moavski.
- ⁷ A on otvori priču svoju, i reče: Iz Arama dovede me Valak, car moavski s planine istočne, govoreći: Hodi, prokuni mi Jakova, hodi, naruži Izrailja.
- ⁸ Kako bih kleo onog koga ne kune Bog? Ili kako bih ružio onog koga Gospod ne ruži?
- ⁹ Jer svrh stena vidim ga, i s humova gledam ga. Gle, ovaj će narod nastavati sam, i s drugim narodima neće se pomešati.
- ¹⁰ Ko će izbrojati prah Jakovljev i broj od četvrti Izrailja? Da bih ja umro smrću pravedničkom, i kraj moj da bi bio kao njihov!
- ¹¹ Tada reče Valak Valamu: Šta to radiš od mene? Ja te dozvah da prokuneš neprijatelje moje, a gle, ti blagosiljaš jednako.
- ¹² A on odgovori i reče: Zar neću paziti i govoriti ono što mi je Gospod metnuo u usta?
- ¹³ Tada mu reče Valak: Hodi sa mnom na drugo mesto, odakle ćeš ga videti; samo mu kraj vidiš, a svega ga ne vidiš; prokuni mi ga odande.
- ¹⁴ I dovede ga u polje Zofim, navrh Fazge, i načini sedam oltara, i prinese na svakom oltaru po jedno tele i ovna.
- ¹⁵ Tada Valam reče Valaku: Stoj tu kod žrtve svoje paljenice, a ja idem onamo na susret Gospodu.
- ¹⁶ I srete Gospod Valama, i metnu mu reč u usta, i reče: Vрати se k Valaku, i tako govori.
- ¹⁷ I dodje k njemu, a on stajaše kod žrtve svoje paljenice i s njim knezovi moavski; i reče Valak: Šta veli Gospod?
- ¹⁸ A on otvori priču svoju, i reče: Ustani Valače, i poslušaj, čuj me sine Seforov!
- ¹⁹ Bog nije čovek da laže, ni sin čovečji da se pokaje. Šta kaže neće li učiniti, i šta reče neće li izvršiti?
- ²⁰ Gle, primih da blagoslovim; jer je On blagoslovio, a ja neću poreći.
- ²¹ Ne gleda na bezakonje u Jakovu ni na nevaljalstvo u Izrailju; Gospod je njegov s njim, i graja u njemu kao car kad nadvlada.
- ²² Bog ga je izveo iz Misira, On mu je kao snaga jednorogova.
- ²³ Jer nema čini na Jakova ni vraćanja na Izrailja; u ovo doba govoriće se o Jakovu i o Izrailju, što je učinio Bog.
- ²⁴ Evo, narod će ustati kao silan lav, i kao lavić skočiće; neće leći dokle ne pojede lov i popije krv pobijenih.
- ²⁵ Tada reče Valak Valamu: Nemoj ga ni kleti ni blagosiljati.
- ²⁶ A Valam odgovori Valaku: Nisam li ti kazao da ću činiti šta mi god Gospod kaže?
- ²⁷ A Valak reče Valamu: Hodi, odvešću te na drugo mesto; da ako Bogu bude volja da mi ga odande prokuneš.
- ²⁸ I odvede Valak Valama navrh Fegora, koji gleda u pustinju.
- ²⁹ I reče Valam Valaku: Načini mi ovde sedam oltara, i pripravi mi ovde sedam telaca i sedam ovnova.
- ³⁰ I učini Valak kako reče Valam i prinese žrtvu po tele i ovna na svakom oltaru.

ПОГЛАВЉЕ 24

I videvši Valam da je Božja volja da blagosilja Izrailja, ne hte više ni ići kao pre po vraćanje, nego se okrete licem k pustinji,

² I podigavši oči svoje ugleda Izrailja gde stoji po plemenima svojim; i duh Božji dodje na

nj.

³ I otvori priču svoju, i reče: Kaže Valam, sin Veorov; kaže čovek kome su otvorene oči.

⁴ Kaže onaj koji čuje reči Božje, koji vidi utvaru Svemogućeg, koji kad padne otvorene su mu oči:

⁵ Kako su lepi šatori tvoji, Jakove, i kolibe tvoje, Izrailju!

⁶ Pružili su se kao potoci, kao vrtovi kraj reke, kao mirisava drveta koja je posadio Gospod, kao kedri na vodi.

⁷ Poteći će voda iz vedra njegovog, i seme će njegovo biti medju velikim vodama, i car će se njegov podignuti svrh Agaga, i carstvo će se njegovo uzvisiti.

⁸ Bog ga je izveo iz Misira, i On mu je kao snaga jednorogova; poješće narode koji su mu neprijatelji, i kosti će njegove potrti, i strelama svojim postreljati ih.

⁹ Spustio se, leži kao lavić i kao ljuti lav; ko će ga probuditi? Ko tebe blagosilja, biće blagosloven; a ko tebe kune, biće proklet.

¹⁰ Tada se razgnevi Valak na Valama, i pljesnu se rukama, i reče Valak Valamu: Dozvah te da prokuneš neprijatelje moje, a ti si ih blagoslovio eto već tri puta.

¹¹ Odlazi u svoje mesto; rekoh da ću te darivati, a eto Gospod ne da ti dara,

¹² A Valam reče Valaku: Nisam li i poslanicima tvojim koje si poslao k meni rekao govoreći:

¹³ Da mi da Valak kuću svoju punu srebra i zlata, ne bih mogao prestupiti reči Gospodnje da učinim šta dobro ili zlo od sebe; šta kaže Gospod ono ću kazati.

¹⁴ Ja sada evo idem k narodu svom, ali da ti kažem šta će taj narod učiniti narodu tvom najposle.

¹⁵ Potom otvori priču svoju, i reče: Kaže Valam sin Veorov, kaže čovek kome su otvorene oči,

¹⁶ Kaže koji čuje reči Božje, i zna znanje o Višnjem, i koji vidi utvaru Svemogućeg i kad padne otvorene su mu oči.

¹⁷ Vidim Ga, ali ne sad; gledam Ga, ali ne izbliza; izaći će zvezda iz Jakova i ustaće palica iz Izrailja, koja će razbiti knezove moavske i razoriti sve sinove sitove.

¹⁸ I Edoma će osvojiti i Sira će osvojiti neprijatelji njegovi; jer će Izrailj raditi junački.

¹⁹ I vladace koji je od Jakova, i zatrće ostatak od grada.

²⁰ A ugleda Amalika, otvori priču svoju, i reče: Amalik je početak narodima, ali će najposle propasti.

²¹ A ugledavši Keneja, otvori priču svoju, i reče: Tvrd ti je stan, i na steni si savio gnezdo svoje;

²² Ali će biti izagnan Kenej; Asur će ga zarobiti.

²³ I opet otvori priču svoju, i reče: Jaoh! Ko će biti živ kad to učini Bog!

²⁴ I ladje iz zemlje Kitimske doploviće i dosadiće Asircima i dosadiće Jevrejima; ali će i sami propasti.

²⁵ Potom ustavši Valam otide, i vrati se u svoje mesto; i Valak otide svojim putem.

ПОГЛАВЉЕ 25

I življaše Izrailj u Sitimu, i narod stade činiti preljubu sa kćerima moavskim.

² One pozivahu narod na žrtve svojih bogova, i narod jedjaše, i klanjaše se bogovima njihovim.

- ³ I Izrailj prionu uz Velfegora; i razgnevi se Gospod na Izrailja.
- ⁴ I reče Gospod Mojsiju: Uzmi sve knezove narodne, i obesi ih Gospodu prema suncu, da se odvрати gnev Gospodnji od Izrailja.
- ⁵ I reče Mojsije sudijama Izrailjevim: Pobijte svaki svoje koji su prionuli uz Velfegora.
- ⁶ I gle, jedan izmedju sinova Izrailjevih dodje i dovede k braći svojoj jednu Madijanku na oči Mojsiju i na oči svemu zboru sinova Izrailjevih; a oni zaplakaše na vratima šatora od sastanka.
- ⁷ A kad to vide Fines, sin Eleazara sina Arona sveštenika, usta isred zbora i uze koplje u ruku;
- ⁸ I udje za čovekom Izrailcem u šator, i probode ih oboje, čoveka Izrailjca i onu ženu, kroz trbuh, i presta pogibija medju sinovima Izrailjevim.
- ⁹ I izgibe ih od te pogibije dvadeset i četiri hiljade.
- ¹⁰ Tada reče Gospod Mojsiju govoreći:
- ¹¹ Fines, sin Eleazara sina Arona sveštenika odvрати gnev moj od sinova Izrailjevih otvorivši revnost za me medju njima, da ne bih istrebio sinove Izrailjeve u revnosti svojoj.
- ¹² Zato mu kaži: Evo dajem mu svoj zavet mirni.
- ¹³ I imaće on i seme njegovo nakon njega zavet sveštenstva večnog, jer revnova za Boga svog i očisti sinove Izrailjeve.
- ¹⁴ A čoveku Izrailjcu ubijenom, koji bi ubijen s Madijankom, beše ime Zamrije, sin Salmanov, knez od doma oca svog od plemena Simeunovog.
- ¹⁵ A ubijenoj ženi Madijani beše ime Hazvija, kći Sura kneza narodnog u domu oca svog medju Madijanima.
- ¹⁶ I reče Gospod Mojsiju govoreći:
- ¹⁷ Zavojštite na Madijane, i bijte ih;
- ¹⁸ Jer oni zavojštiše na vas prevarama svojim, i pretvoriše vas Velfegorom i Hazvijom kćerju kneza madijanskog, sestrom svojom, koja bi ubijena u dan pogibije koja dodje s Fegora.

ПОГЛАВЉЕ 26

A posle te pogibije reče Gospod Mojsiju i Eleazaru, sinu Aronovom svešteniku govoreći:

- ² Izbrojte sav zbor sinova Izrailjevih od dvadeset godina i više po domovima otaca njihovih, sve koji mogu ići na vojsku u Izrailju.
- ³ I reče im Mojsije i Eleazar sveštenik u polju moavskom na Jordanu prema Jerihonu govoreći:
- ⁴ Da se izbroje od dvadeset godina i više, kako zapovedi Gospod Mojsiju i sinovima Izrailjevim, koji izadjoše iz zemlje misirske.
- ⁵ Ruvim beše prvenac Izrailjev; a sinovi Ruvimovi: od Enoha porodica Enehova; od Faluja porodica Falujeva;
- ⁶ Od Asrona porodica Asronova, od Harmije porodica Harmijina.
- ⁷ To su porodice Ruvimove; a izbrojanih beše medju njima četrdeset i tri hiljade i sedam stotina i trideset.
- ⁸ Sin Falujev beše Elijav.
- ⁹ A sinovi Elijavovi: Namuilo i Datan i Aviron. Ovaj Datan i ovaj Aviron koji behu od onih što se sazivahu na zbor, ustaše na Mojsija i Arona u buni Korejevoj, kad beše buna na

Gospoda;

10 I zemlja otvorivši usta svoja proždre njih i Koreja, i izgibe ta gomila, i spali ih oganj dvesta i pedeset ljudi, koji postashe ugled.

11 A sinovi Korejevi ne pogiboše.

12 Sinovi Simeunovi po porodicama svojim: od Namuila porodica Namuilova; od Jamina porodica Jaminova; od Jahina porodica Jahinova;

13 Od Zare porodica Zarina, od Saula porodica Saulova.

14 To su porodice Simeunove; od njih beše dvadeset i dve hiljade i dve stotine.

15 A sinovi Gadovi po porodicama svojim: od Sifona porodica Sifonova; od Agija porodica Agijeve; od Sunija i porodica Sunijeva;

16 Od Azena porodica Azenova; od Irija porodica Irijeva;

17 Od Aroda porodica Arodova; od Arilija porodica Arilijeva.

18 To su porodice sinova Gadovih, a medju njima beše izbrojanih četrdeset hiljada i pet stotina.

19 Sinovi Judini: Ir i Avnan; ali umreše Ir i Avnan u zemlji hananskoj.

20 Behu, pak, sinovi Judini po porodicama svojim: od Siloma porodica Silomova; od Faresa porodica Faresova; od Zare porodica Zarina.

21 A sinovi Faresovi behu: od Asrona porodica Asronova; od Jamuila porodica Jamuilova.

22 To su porodice Judine, a medju njima beše izbrojanih sedamdeset i šest hiljada i pet stotina.

23 A sinovi Isaharovi po porodicama svojim: od Tole porodica Tolina; od Fuve porodica Fuvina;

24 Od Jasuva porodica Jasuvova; od Amrama porodica Amramova.

25 To su porodice Isaharove; a medju njima beše izbrojanih šezdeset i četiri hiljade i tri stotine.

26 Sinovi Zavulonovi po porodicama svojim: od Sareda porodica Saredova, od Alona porodica Alonova, od Alila porodica Alilova.

27 To su porodice Zavulonove, a medju njima beše izbrojanih šezdeset hiljada i pet stotina.

28 Sinovi Josifovi po porodicama svojim: Manasija i Jefrem;

29 Sinovi Manasijini: od Mahira porodica Mahirova, a Mahir rodi Galada, od kog je porodica Galadova.

30 Ovo su sinovi Galadovi; od Ahijezero porodica Ahijezerova; od Heleka porodica Helekova.

31 Od Esrila porodica Esrilova, od Sihema porodica Sihemova;

32 Od Simaera porodica Simaerova; od Oferu porodica Oferova;

33 A Salpad sin Oferov nemaše sinove nego kćeri, kojima su imena Mala i Nuja i Egla i Melha i Tersa.

34 To su porodice Manasijine, a od njih beše izbrojanih pedeset i dve hiljade i sedam stotina.

35 Sinovi, pak, Jefremovi po porodicama svojim: od Sutala porodica Sitalova; od Vehera porodica Veherova; od Tahana porodica Tahanova.

36 A ovo su sinovi Sitalovi: od Erana porodica Eranova.

37 To su porodice sinova Jefremovih; a medju njima beše izbrojanih trideset i dve hiljade i pet stotina. To su sinovi Josifovi po porodicama svojim.

- 38** A sinovi Venijaminovi po porodicama svojim: od Vele porodica Velina; od Asvila porodica Asvilova; od Ahirama porodica Ahiramova;
- 39** Od Sufama porodica Sufamova; od Ufama porodica Ufamova.
- 40** A Velini sinovi behu: Ader i Naman; od Adera porodica Aderova; od Namana porodica Namanova.
- 41** To su sinovi Venijaminovi po porodicama svojim, a medju njima beše izbrojanih četrdeset i pet hiljada i šest stotina.
- 42** A ovo su sinovi Danovi po porodicama svojim: od Sameja porodica Samejeva; to je rod Danov po porodicama svojim.
- 43** U svim porodicama Samejevim beše izbrojanih šezdeset i četiri hiljade i četiri stotine.
- 44** Sinovi Asirovi po porodicama svojim: od Jamina porodica Jaminova; od Jesuja porodica Jesujeva; od Verija porodica Verijina.
- 45** Sinovi Verijini: od Hovera porodica Hoverova; od Melhila porodica Melhilova.
- 46** A kćeri Asirovoj beše ime Sara.
- 47** To su porodice sinova Asirovih; a medju njima beše izbrojanih pedeset i tri hiljade i četiri stotine.
- 48** Sinovi Neftalimovi po porodicama svojim: od Asila porodica Asilova; od Gunija porodica Gunijeva.
- 49** Od Jesera porodica Jeserova; od Selima porodica Selimova.
- 50** To je rod Neftalimov po porodicama svojim, a medju njima beše izbrojanih četrdeset i pet hiljada i četiri stotine.
- 51** To su izbrojani medju sinovima Izrailjevim, šest stotina i jedna hiljada i sedam stotina i trideset.
- 52** A Gospod reče Mojsiju govoreći:
- 53** Tim neka se podeli zemlja u nasledstvo prema broju imena;
- 54** Kojih ima više, podaj im veće nasledstvo, a kojih ima manje, njima manje; svi prema broju izbrojanih svojih neka imaju nasledstvo.
- 55** Ali žrebom neka se podeli zemlja: po imenima plemena otaca svojih neka dobiju nasledstvo.
- 56** Ždrebom neka se podeli svakome plemenu, bilo veliko ili malo.
- 57** A ovo su izbrojani izmedju Levita po porodicama svojim: od Girsona porodica Girsonova; od Kata porodica Katova; od Merarija porodica Merarijeva.
- 58** Ovo su porodice Levijeve: porodica Lovenijeva, porodica Hevronova, porodica Melijeva, porodica Musijeva, porodica Korejeva. A Kat je rodeo Amrama.
- 59** A ime je ženi Amramovoj Johaveda, kći Levijeva, koja mu se rodila u Misiru; a ona rodi Amramu Arona i Mojsija, i Mariju sestru njihovu.
- 60** A Aronu se rodi Nadav i Avijud i Eleazar i Itamar.
- 61** Ali Nadav i Avijud pogiboše kad prinesoše tudj oganj pred Gospodom.
- 62** I beše ih izbrojanih dvadeset i tri hiljade, svega muškinja od jednog meseca i više; i ne biše brojani medju sinove Izrailjeve, jer im nije dano nasledstvo medju sinovima Izrailjevim
- 63** To su izbrojani, kad Mojsije i Eleazar sveštenik izbrojaše sinove Izrailjeve u polju moavskom na Jordanu prema Jerihonu.
- 64** A medju njima ne beše nijedan od onih koje izbrojaše Mojsije i Aron, sveštenik, kad

brojaše sinove Izrailjeve u pustinji sinajskoj.

⁶⁵ Jer Gospod beše rekao za njih: Pomreće u pustinji. I ne osta ih ni jedan osim Haleva, sina Jefonijinog i Isusa sina Navinog.

ПОГЛАВЉЕ 27

Tada dodjoše kćeri Salpada, sina Ofera sina Galada sina Mahira sina Manasijinog, od plemena Manasije sina Josifovog, a imena im behu Mala, Nuja, Egla, Melha i Tera.

² I stadoše pred Mojsija i pred Eleazara sveštenika i pred knezove i sav zbor na vratima šatora od sastanka, i rekoše:

³ Otac naš umre u pustinji, ali ne beše u društvu s onima koji se pobuniše na Gospoda u buni Korejevoj, nego umre od greha svog, a ne ostavi sinove.

⁴ Zašto da se istrebi ime oca našeg iz porodice njegove zato što nije imao sina? Daj nam nasledstvo medju braćom oca našeg.

⁵ I iznese Mojsije stvar njihovu pred Gospoda.

⁶ A Gospod reče Mojsiju govoreći:

⁷ Pravo govore, kćeri Salpadove; podaj im pravo da imaju nasledstvo medju braćom oca svog, i prinesi nasledstvo oca njihovog na njih.

⁸ A sinovima Izrailjevim kaži i reci: Kad ko umre, a nema sina, onda prenesite nasledstvo njegovo na kćer njegovu;

⁹ Ako li ni kćeri nema, onda podajte nasledstvo njegovo braći njegovoj;

¹⁰ Ako li ni braće nema, onda podajte nasledstvo njegovo braći oca njegovog;

¹¹ Ako li nema ni braću očevu, onda podajte nasledstvo njegovo onome ko mu je najbliži u rodu njegovom, i neka je njegovo. I to neka bude sinovima Izrailjevim zakon za sudjenje, kako zapovedi Gospod Mojsiju.

¹² Još reče Gospod Mojsiju: Izidji na goru ovu avarimsku, i vidi zemlju koju sam dao sinovima Izrailjevim.

¹³ I kad je vidiš, pribraćeš se k rodu svom i ti, kao što se pribrao Aron, brat tvoj.

¹⁴ Jer ne poslušaste reči moje u pustinji Sinu u svadji narodnoj, kad je trebalo da me proslavite na vodi pred očima njihovim. To je voda od svadje u Kadisu u pustinji Sinu.

¹⁵ I reče Mojsije Gospodu govoreći:

¹⁶ Gospode Bože duhovima i svakom telu, postavi čoveka nad ovim zborom,

¹⁷ Koji će izlaziti pred njima i koji će dolaziti pred njima, koji će ih izvoditi i opet dovoditi, da ne bi bio zbor Gospodnji kao ovce koje nemaju pastira.

¹⁸ A Gospod reče Mojsiju: Uzmi k sebi Isusa sina Navinog, čoveka u kome je duh moj, i metni ruku svoju na nj,

¹⁹ I izvedi ga pred Eleazara sveštenika i pred sav zbor, i podaj mu zapovesti pred njima.

²⁰ I podaj mu od slave svoje, da ga sluša sav zbor sinova Izrailjevih.

²¹ I neka staje pred Eleazara sveštenika da ga pita za sud Urim pred Gospodom; po zapovesti Njegovoj neka polaze i po zapovesti Njegovoj neka dolaze on i svi sinovi Izrailjevi s njim i sav zbor.

²² I učini Mojsije kako mu zapovedi Gospod; i uzevši Isusa postavi ga pred Eleazara sveštenika i pred sav zbor.

²³ I metnu ruke svoje na nj, i dade mu zapovesti, kako beše zapovedio Gospod preko Mojsija.

ПОГЛАВЉЕ 28

Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

² Zapovedi sinovima Izrailjevim, i reci im: Prinose moje, hleb moj, žrtve što mi se sažižu za ugodni miris, pazite da mi prinosite na vreme.

³ Reci im dakle: Ovo je žrtva ognjena što ćete prinositi Gospodu: dva jagnjeta od godine zdrava, svaki dan na žrtvu paljenicu bez prestanka.

⁴ Jedno jagnje prinesi ujutru, a drugo jagnje prinesi uveče.

⁵ I desetinu efe belog brašna za dar smešanog s četvrtinom ina čistog ulja.

⁶ To je žrtva paljenica svagdašnja, koja bi prinesena na gori sinajskoj za miris ugodni, žrtva ognjena Gospodu.

⁷ I naliv njen da bude četvrt ina na svako jagnje; u svetinji prinosi naliv dobrog pića Gospodu.

⁸ A drugo jagnje prinesi uveče; dar kao ujutru i naliv njegov prinesi za žrtvu ognjenu, za ugodni miris Gospodu.

⁹ A u subotu dva jagnjeta od godine zdrava, i dve desetine belog brašna smešanog s uljem za dar s nalivom njegovim.

¹⁰ To je subotna žrtva paljenica svake subote, osim svagdašnje žrtve paljenice i naliva njenog.

¹¹ I u početak meseca svojih prinosite Gospodu žrtvu paljenicu, po dva teleta i jednog ovna i sedam jaganjaca od godine zdravih;

¹² I tri desetine belog brašna pomešanog s uljem za dar na svako tele, i dve desetine belog brašna pomešanog s uljem za dar na ovna;

¹³ I po jednu desetinu belog brašna pomešanog s uljem za dar na svako jagnje; to je žrtva paljenica na ugodni miris, žrtva ognjena Gospodu.

¹⁴ A naliv njihov da bude vina po ina na tele, trećina ina na ovna, i četvrt ina na jagnje. To je žrtva paljenica u početak meseca, svakog meseca u godini.

¹⁵ I jarca jednog za greh, osim svagdašnje žrtve paljenice, prinosite Gospodu s nalivom njegovim.

¹⁶ A prvog meseca četrnaesti dan da je pasha Gospodu;

¹⁷ A petnaesti dan tog meseca praznik: sedam dana jedite presne hlebove.

¹⁸ Prvi dan neka je sabor sveti; nikakav posao ropski ne radite.

¹⁹ Nego prinesite Gospodu žrtvu paljenicu, dva teleta i jednog ovna i sedam jaganjaca od godine, sve da vam je zdravo;

²⁰ A dar uz njih belog brašna pomešanog s uljem tri desetine uza svako tele i dve desetine uz ovna prinesite.

²¹ Po jednu desetinu prinesite uza svako jagnje od onih sedam jaganjaca;

²² I jednog jarca za greh, radi očišćenja vašeg.

²³ To prinesite osim jutarnje žrtve paljenice, koja je žrtva svagdašnja.

²⁴ Tako prinosite svaki dan za onih sedam dana, da bude jelo, žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu, osim svagdašnje žrtve paljenice i njen naliv prinosite.

²⁵ I sedmi dan da imate sveti sabor; posao ropski nijedan ne radite.

²⁶ I na dan prvina, kad prinosite nov dar Gospodu posle svojih nedelja, da imate sabor sveti, nijedan posao ropski ne radite;

²⁷ Nego prinesite žrtvu paljenicu za ugodni miris Gospodu, dva teleta, jednog ovna sedam jaganjaca od godine;

- ²⁸ I dar uz njih: belog brašna pomešanog s uljem po tri desetine uz tele, dve desetine uz ovna,
- ²⁹ Po jednu desetinu uza svako jagnje od onih sedam jaganjaca;
- ³⁰ Jednog jarca, radi očišćenja vašeg.
- ³¹ Prinesite to, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njenog; a sve neka vam je zdravo s nalivom svojim.

ПОГЛАВЉЕ 29

A sedmog meseca prvi dan da imate sveti sabor; posao ropski nijedan ne radite; to da vam je trubni dan.

² I prinesite žrtvu paljenicu za miris ugodni Gospodu, jedno tele, jednog ovna, sedam jaganjaca od godine zdravih;

³ A dar uz njih belog brašna smešanog s uljem tri desetine uz tele i dve desetine uz ovna,

⁴ I po jednu desetinu uz svako jagnje od sedam jaganjaca;

⁵ I jednog jarca za greh, radi očišćenja vašeg;

⁶ Osim žrtve paljenice u početku meseca i dara njenog, i osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njenog i naliva njihovih po uredbi njihovoj, za miris ugodni, za žrtvu ognjenu Gospodu.

⁷ I deseti dan tog meseca sedmog da imate sveti sabor; i mučite duše svoje; ne radite nikakav posao;

⁸ Nego prinesite Gospodu za miris ugodni žrtvu paljenicu, jedno tele, jednog ovna, sedam jaganjaca od godine, a neka vam je zdravo;

⁹ I dar uz njih belog brašna pomešanog s uljem tri desetine uz tele, dve desetine uz ovna,

¹⁰ Po jednu desetinu uza svako jagnje od onih sedam jaganjaca;

¹¹ Jarca jednog za greh, osim žrtve za greh radi očišćenja, i osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njenog i naliva njihovih.

¹² I petnaesti dan tog meseca sedmog da imate sveti sabor; nijedan posao ropski ne radite; nego praznujte praznik Gospodu sedam dana.

¹³ I prinesite žrtvu paljenicu, ognjenu žrtvu za ugodni miris Gospodu, trinaest telaca, dva ovna, četrnaest jaganjaca od godine, a neka su zdravi;

¹⁴ I dar uz njih brašna belog smešana s uljem po tri desetine uza svako tele od trinaest telaca, po dve desetine uza svakog ovna od ona dva ovna,

¹⁵ I po jednu desetinu uza svako jagnje od onih četrnaest jaganjaca;

¹⁶ I jednog jarca za greh, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njenog i naliva njenog.

¹⁷ A drugi deo dvanaest telaca, dva ovna, četrnaest jaganjaca od godine zdravih,

¹⁸ I dar njihov i naliv njihov, uz teoce, uz ovnove i uz jaganjce, po broju njihovom, kako je uređeno;

¹⁹ I jarca jednog za greh, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njenog i naliva njenog.

²⁰ A treći dan jedanaest telaca, dva ovna i četrnaest jaganjaca od godine zdravih;

²¹ I darove njihove i nalive njihove, uz teoce, uz ovnove i uz jaganjce, po broju njihovom, kako je uređeno;

²² I jednog jarca za greh, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njenog i naliva njenog.

²³ A četvrti dan deset telaca, dva ovna, četrnaest jaganjaca od godine zdravih;

²⁴ I dar njihov i nalive njihove, uz teoce, uz ovnove i uz jaganjce, po broju njihovom, kako

je uređeno;

²⁵ I jednog jarca za greh, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njenog i naliva njenog.

²⁶ A peti dan devet telaca, dva ovna, četrnaest jaganjaca od godine zdravih;

²⁷ I dar njihov i nalive njihove, uz teoce, uz ovnove i uz jaganjce, po broju njihovom, kako je uređeno;

²⁸ I jednog jarca za greh, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njenog i naliva njenog.

²⁹ A šesti dan osam telaca, dva ovna, četrnaest jaganjaca od godine zdravih,

³⁰ I dar njihov i nalive njihove, uz teoce, uz ovnove i uz jaganjce, po broju njihovom, kako je uređeno;

³¹ I jednog jarca za greh, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njenog i naliva njenog.

³² A sedmi dan sedam telaca, dva ovna, četrnaest jaganjaca od godine zdravih,

³³ I dar njihov i nalive njihove, uz teoce, uz ovnove i uz jaganjce, po broju njihovom, kako je uređeno;

³⁴ I jarca za greh, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njenog i naliva njenog.

³⁵ A osmi dan da vam je praznik; nijedan posao ropski ne radite.

³⁶ Nego prinesite žrtvu paljenicu, žrtvu ognjenu za ugodni miris Gospodu, jedno tele, jednog ovna, sedam jaganjaca od godine zdravih.

³⁷ I dar njihov i nalive njihove, uz tele, uz ovna i uz jaganjce, po broju njihovom, kako je uređeno;

³⁸ I jednog jarca za greh, osim svagdašnje žrtve paljenice i dara njenog i naliva njenog.

³⁹ To prinosite Gospodu na praznike svoje, osim onog što biste po zavetu ili od svoje volje prineli za žrtve paljenice ili darove ili nalive ili žrtve zahvalne.

⁴⁰

ПОГЛАВЉЕ 30

I kaza Mojsije sinovima Izrailjevim sve što zapovedi Gospod.

² I reče Mojsije knezovima od plemena sinova Izrailjevih govoreći: Ovo je zapovedio Gospod.

³ Kad koji čovek učini zavet Gospodu, ili se zakune vezavši se dušom svojom, neka ne pogazi reči svoje, nego neka učini sve što izadje iz usta njegovih.

⁴ A kad žena učini zavet Gospodu ili se veže u mladosti svojoj, dokle je u kući oca svog,

⁵ I čuje otac njen za zavet njen ili kako se vezala dušom svojom, pa joj otac ne reče ništa, onda da su tvrdi svi zaveti njeni, i sve čim je vezala dušu svoju da je tvrdo.

⁶ Ako li otac njen poreče to onaj dan kad čuje, zaveti njeni i čim je god vezala dušu svoju, ništa da nije tvrdo; i Gospod će joj oprostiti, jer otac njen poreče.

⁷ Ako li se uda pa ima na sebi zavet ili izreče šta na usta svoja čim bi se vezala,

⁸ A muž njen čuvši ne reče joj ništa onaj dan kad čuje, onda da su tvrdi zaveti njeni, i tvrdo da je sve čim je vezala dušu svoju.

⁹ Ako li muž njen kad čuje onaj dan poreče, ukida se zavet koji je bio na njoj ili što je izrekla na usta svoja te se vezala; i Gospod će joj oprostiti.

¹⁰ A zavet koji učini udovica ili puštenica, i sve čim veže dušu svoju, da joj je tvrdo.

¹¹ Ali ako bude u kući muža svog učinila zavet i za šta vezala dušu svoju zakletvom,

¹² I muž njen čuvši oćuti i ne poreče, tada da su tvrdi svi zaveti njeni, i da je tvrdo sve za šta je vezala dušu svoju.

- ¹³ Ako li to poreče muž njen onaj dan kad čuje, svaki zavet koji bi izašao iz usta njenih i sve čim bi vezala dušu svoju da nije tvrdo; muž je njen porekao, i Gospod će joj oprostiti.
- ¹⁴ Svaki zavet i sve za šta bi se vezala zakletvom da muči dušu svoju, muž njen potvrđuje i ukida.
- ¹⁵ Ako bi muž njen od dana do dana ćutao, onda potvrđuje sve zavete njene i sve za šta bi se vezala; potvrđuje, jer joj ne poreče u onaj dan kad ču.
- ¹⁶ Ako li poreče pošto čuje, sam će nositi greh njen. (30:17) Ovo su naredbe, koje zapovedi Gospod Mojsiju za muža i ženu, za oca i kćer u mladosti njenoj, dokle je u kući oca svog.

ПОГЛАВЉЕ 31

Opet reče Gospod Mojsiju govoreći:

- ² Osveti sinove Izrailjeve na Madijanima, pa ćeš se onda pribрати k rodu svom.
- ³ I Mojsije reče narodu govoreći: Opremite izmedju sebe ljude na vojsku da idu na Madijane da učine osvetu Gospodnju na Madijanima,
- ⁴ Po hiljadu od plemena, od svakog plemena Izrailjevog opremite na vojsku.
- ⁵ I dadoše od hiljada Izrailjevih po hiljadu od svakog plemena, dvanaest hiljada opremiše na vojsku.
- ⁶ I posla Mojsije po hiljadu od svakog plemena na vojsku, i s njima Finesa, sina Eleazara sveštenika, i u njega behu sudovi sveti i trube.
- ⁷ I zavojštiše na Madijane, kako zapovedi Gospod Mojsiju, i pobiše sve muškinje.
- ⁸ Pobiše i careve madijanske, s drugima koje im pobiše, Evina i Rokoma i Sura i Ura i Rovoka, pet careva madijanskih, i Valama sina Veorovog ubiše mačem.
- ⁹ I zarobiše sinovi Izrailjevi žene Madijanke i decu njihovu, i zapleniše svu stoku njihovu, krupnu i sitnu, i sve blago njihovo.
- ¹⁰ A mesta njihova u kojima življahu i gradove njihove sve popališe ognjem.
- ¹¹ I sve roblje i sav plen, ljude i stoku, uzeše;
- ¹² I povedoše k Mojsiju i Eleazaru svešteniku i ka zboru sinova Izrailjevih, i roblje i ostali plen i dobit u logor na polju moavskom, koje je na Jordanu prema Jerihonu.
- ¹³ A Mojsije i Eleazar sveštenik i svi knezovi od zbora izidjoše im na susret iz logora.
- ¹⁴ I Mojsije se razgnevi na vojvode, na hiljadnike i stotinare, koji se vraćahu s vojske;
- ¹⁵ I reče im Mojsije: A što ostaviste u životu sve žene?
- ¹⁶ Ta one po reči Valamovoj navратиše sinove Izrailjeve da zgreše Gospodu s Fegora, te dodje ona pogibija na narod Gospodnji.
- ¹⁷ Zato sada pobijte svu decu mušku, i sve žene pobijte, koje su poznale čoveka.
- ¹⁸ A devojke, koje ne poznaše čoveka, ostavite u životu.
- ¹⁹ A vi ostanite izvan logora sedam dana; svaki koji je ubio koga i koji se dotakao ubijenoga očistite se treći dan i sedmi dan, sebe i roblje svoje.
- ²⁰ I sve haljine i sve stvari kožne i sve što je od kostreti i sve sudove drvene očistite.
- ²¹ I reče Eleazar sveštenik vojnicima, koji behu išli na vojsku: Ovo je naredba i zakon što je Gospod zapovedio Mojsiju:
- ²² Zlato, srebro, bronzu, gvoždje, kositer i olovo,
- ²³ Šta god podnosi vatru, propustite kroz vatru, i očistiće se, ali pošto se očisti vodom očišćenja; a šta god ne podnosi vatru, propustite kroz vodu.

- 24** I operite haljine svoje sedmi dan, i bićete čisti; i onda ćete ući u logor.
- 25** Još reče Gospod Mojsiju govoreći:
- 26** Izbroj sve što je zaplenjeno, ljude i stoku, ti i Eleazar sveštenik i poglavari od plemena narodnih.
- 27** I razdeli sve zaplenjeno na dvoje: na vojnike koji su išli na vojsku i na sav zbor.
- 28** I uzmi deo za Gospoda od vojnika koji su išli na vojsku, po jednu dušu od pedeset, i od ljudi i od goveda i od magaraca i od ovaca.
- 29** Od njihove polovine to uzmite, i podajte Eleazaru svešteniku za prinos Gospodu.
- 30** I od polovine koja dopade sinovima Izrailjevim uzmi po jedno od pedeset, i od ljudi i od goveda i od magaraca i od ovaca i od svake stoke, i to podaj Levitima koji rade šta treba za šator Gospodnji.
- 31** I učini Mojsije i Eleazar sveštenik kako zapovedi Gospod Mojsiju.
- 32** I beše plena, što osta od plena koji zapleni vojska: šest stotina i sedamdeset i pet hiljada ovaca,
- 33** I sedamdeset i dve hiljade goveda,
- 34** I šezdeset i jedna hiljada magaraca,
- 35** I ženskinja što ne beše poznalo čoveka, svega trideset i dve hiljade duša.
- 36** A u polovini, u delu onih koji behu išli na vojsku, beše na broj tri stotine i trideset i sedam hiljada i pet stotina ovaca,
- 37** A od toga deo Gospodu beše šest stotina i sedamdeset i pet ovaca:
- 38** I trideset i šest hiljada goveda, a od toga deo Gospodu sedamdeset i dva;
- 39** I trideset hiljada i pet stotina magaraca, a od toga deo Gospodu šezdeset i jedan;
- 40** I šesnaest hiljada duša ljudskih, a od toga deo Gospodu trideset i dve duše.
- 41** I dade Mojsije Eleazaru svešteniku deo za prinos Gospodu, kao što mu zapovedi Gospod.
- 42** A od druge polovine, koja dopade sinovima Izrailjevim, koju uze Mojsije od ljudi koji behu išli na vojsku,
- 43** A i u toj polovini, koja dopade zboru, beše tri stotine i trideset i sedam hiljada i pet stotina ovaca,
- 44** Trideset i šest hiljada goveda,
- 45** Trideset hiljada i pet stotina magaraca,
- 46** I šesnaest hiljada duša ljudskih.
- 47** Od te polovine, koja dopade sinovima Izrailjevim, uze Mojsije po jedno od pedeset, i od ljudi i od stoke, i dade Levitima koji rade šta treba za šator Gospodnji, kao što mu Gospod zapovedi,
- 48** I pristupiše k Mojsiju vojvode, hiljadnici i stotinari,
- 49** I rekoše mu: Sluge tvoje prebrojaše vojnike koji behu pod našom rukom, i nijednog nije manje.
- 50** Zato prinosimo Gospodu prinos, svaki što je ko zadobio, zlatnih zaklada, kopača, narukvica, prstena, obodaca i lančića, da bi se očistile duše naše pred Gospodom.
- 51** I uze Mojsije i Eleazar sveštenik od njih zlato, svakojake zaklade.
- 52** A beše svega zlata prinesenog, što prinesoše Mojsiju hiljadnici i stotinari, šesnaest hiljada i sedam stotina i pedeset sikala.

⁵³ A vojnici zadržase sebi šta koji beše zaplenio.

⁵⁴ I uzevši Mojsije i Eleazar zlato od hiljadnika i stotinara, unesoše ga u šator od sastanka za spomen sinovima Izrailjevim pred Gospodom.

ПОГЛАВЉЕ 32

A sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi imahu vrlo mnogo stoke, i videše zemlju jazirsku i zemlju galadsku da je dobra za stoku.

² I došavši sinovi Gadovi i sinovi Ruvimovi rekoše Mojsiju i Eleazaru svešteniku i knezovima od zbora govoreći:

³ Atarot i Devon i Jazir i Namra i Esevon i Elealija i Sevama i Navav i Vean,

⁴ Ta je zemlja, koju Gospod pokori zboru izrailjskom, dobra za stoku, a sluge tvoje imaju stoke.

⁵ Ako smo, rekoše, našli milost pred tobom, neka se ta zemlja dade slugama tvojim u nasledstvo, nemoj nas voditi preko Jordana.

⁶ A Mojsije reče sinovima Gadovim i sinovima Ruvimovim: Braća će vaša ići na vojsku, a vi hoćete ovde da ostanete?

⁷ Zašto obarate srce sinovima Izrailjevim da ne predju u zemlju koju im je dao Gospod?

⁸ Tako su učinili oci vaši, kad ih poslah iz Kadis-Varnije da uhode zemlju;

⁹ I otidoše do potoka Eshola, i uhodiše zemlju; i oboriše srce sinovima Izrailjevim da ne idu u zemlju koju im dade Gospod;

¹⁰ I razgnevi se onda Gospod, i zakle se govoreći:

¹¹ Neće ti ljudi koji izadjoše iz Misira, od dvadeset godina i više, videti zemlje za koju se zakleh Avramu, Isaku i Jakovu, jer se ne držaše mene sasvim,

¹² Osim Haleva, sina Jefonijinog Kenezeja i Isusa sina Navinog, jer se sasvim držaše Gospoda.

¹³ I razgnevi se Gospod na Izrailja, i učini te se potucaše po pustinji četrdeset godina, dokle ne pomre sav onaj naraštaj koji činjaše zlo pred Gospodom.

¹⁴ A vi sada izadjoste na mesto otaca svojih, rod grešnih ljudi, da umnožavate žestinu gneva Gospodnjeg na Izrailja.

¹⁵ Ako se odvratite od njega, On će ga još ostaviti u pustinji, i tako ćete upropastiti sav onaj narod.

¹⁶ A oni pristupiše opet k njemu, i rekoše mu: Mi smo radi samo torove načiniti ovde za stada svoja i gradove za decu svoju.

¹⁷ A sami ćemo naoružani junački poći pred sinovima Izrailjevim, dokle ih ne odvedemo na njihovo mesto; a naša deca neka stoje u gradovima tvrdim radi stanovnika te zemlje.

¹⁸ Nećemo se vratiti kućama svojim dokle sinovi Izrailjevi ne prime svaki svoje nasledstvo.

¹⁹ Niti ćemo uzeti nasledstvo s njima s one strane Jordana ni dalje, ako nam dopadne nasledstvo s ove strane Jordana prema istoku.

²⁰ Tada im reče Mojsije; ako ćete učiniti tako i ići pod oružjem pred Gospodom na vojsku,

²¹ Ako svaki od vas pod oružjem predje preko Jordana pred Gospodom, dokle ne otera ispred sebe neprijatelja svojih,

²² I dokle se ne pokori zemlja pred Gospodom, pa se onda vratite i ne zgrešite Gospodu ni Izrailju, onda će ova zemlja pripasti vama u nasledstvo pred Gospodom.

²³ Ako li ne učinite tako, gle, zgrešićete Gospodu, i znajte da će vas greh vaš stići.

- ²⁴ Gradite sebi gradove za decu svoju i torove za stoku svoju; i šta je izašlo iz usta vaših, učinite.
- ²⁵ I rekoše Mojsiju sinovi Gadovi i sinovi Ruvimovi govoreći: Sluge će tvoje učiniti kako gospodar naš zapoveda.
- ²⁶ Deca naša i žene naše, stada naša i sva stoka naša ovde će ostati u gradovima galadskim;
- ²⁷ A sluge će tvoje preći svaki naoružan, da se bije pred Gospodom, kao što govori gospodar naš.
- ²⁸ Tada Mojsije zapovedi za njih Eleazaru svešteniku i Isusu sinu Navinom i glavarima od domova otačkih medju sinovima Izrailjevim,
- ²⁹ I reče im: Ako predju sinovi Gadovi i sinovi Ruvimovi s vama preko Jordana, svi oružani, da se biju pred Gospodom, i kad vam bude zemlja pokorena, onda podajte njima zemlju galadsku u nasledstvo.
- ³⁰ Ako li ne predju s vama pod oružjem, onda neka im bude nasledstvo medju vama u zemlji hananskoj.
- ³¹ I odgovoriše sinovi Gadovi i sinovi Ruvimovi govoreći: Kako je Gospod kazao slugama tvojim tako ćemo učiniti.
- ³² Preći ćemo pod oružjem pred Gospodom u zemlju hanansku, a naše nasledstvo da bude s ove strane Jordana.
- ³³ I dade Mojsije sinovima Gadovim i sinovima Ruvimovim i polovini plemena Manasije sina Josifovog carstvo Siona, cara amorejskog i carstvo Oga, cara vasanskog, zemlju i gradove po medjama njenim, gradove one zemlje unaokolo.
- ³⁴ I sagradiše sinovi Gadovi Devon i Atarot i Aroir.
- ³⁵ I Atrot-Sofan i Jazir i Jogveju,
- ³⁶ I Vet-Nimru i Vet-Aran, gradove tvrde, i torove za stoku.
- ³⁷ A sinovi Ruvimovi sagradiše Esevon i Elealiju i Kirijatajim,
- ³⁸ I Navon i Valmeon predenuvši im imena, i Sivmu; i nadeše druga imena gradovima koje sagradiše.
- ³⁹ A sinovi Mahira, sina Manasijinog otidoše u Galad, i uzeše ga, i izagnaše Amoreje koji behu onde.
- ⁴⁰ I Mojsije dade Galad Mahiru sinu Manasijinom, koji se onde naseli.
- ⁴¹ I Jair, sin Manasijin otide i uze sela njihova i prozva ih sela Jairova.
- ⁴² I Navav otide i uze Kenat sa selima njegovim, i prozva ga Navav po imenu svom.

ПОГЛАВЉЕ 33

Ovo su putevi sinova Izrailjevih kad izadjoše iz zemlje misirske u četama svojim pod upravom Mojsijevom i Aronovom.

- ² I Mojsije popisa kako izidjoše i gde stajaše po zapovesti Gospodnjoj; i ovo su putevi njihovi kako putovaše.
- ³ Podjoše iz Ramese prvog meseca petnaesti dan, sutradan posle pashe, i izidjoše sinovi Izrailjevi rukom podignutom pred očima svih Misiraca.
- ⁴ A Misirci pogrebavahu prvence koje pobi Gospod medju njima, kad i na bogovima njihovim izvrši Gospod sudove.
- ⁵ I otišavši sinovi Izrailjevi iz Ramese stadoše u logor u Sohotu.

- ⁶ A iz Sohota otišavši stadoše u logor u Etamu, koji je na kraj pustinje.
- ⁷ A iz Etame otišavši saviše k Irotu, koji je prema Velsefonu i stadoše u logor pred Magdalom.
- ⁸ A od Irota otišavši predjoše preko mora u pustinju, i išavši tri dana preko pustinje Etama stadoše u logor u Meri.
- ⁹ A iz Mere otišavši dodjoše u Elim, gde beše dvanaest studenaca i sedamdeset palmovih drveća, i onde stadoše u logor.
- ¹⁰ A iz Elima otišavši stadoše u logor kod Crvenog Mora.
- ¹¹ I otišavši od Crvenog Mora stadoše u logor u pustinji Sinu.
- ¹² A iz pustinje Sina otišavši stadoše u logor u Rafaku.
- ¹³ A iz Rafaka otišavši stadoše u logor u Elusu.
- ¹⁴ A iz Elusa otišavši stadoše u logor u Rafidinu, gde nemaše narod vode da pije.
- ¹⁵ A iz Rafidina otišavši stadoše u logor u pustinji sinajskoj.
- ¹⁶ A iz pustinje sinajske otišavši stadoše u logor u Kivrot-Atavi.
- ¹⁷ A iz Kivrot-Atave otišavši stadoše u logor u Asirotu.
- ¹⁸ A iz Asirota otišavši stadoše u logor u Ratamu.
- ¹⁹ A iz Ratama otišavši stadoše u logor u Remnon-Faresu.
- ²⁰ A iz Remnon-Faresa otišavši stadoše u logor u Lemvonu.
- ²¹ A iz Lemvona otišavši stadoše u logor u Resanu.
- ²² A iz Resana otišavši stadoše u logor u Makelatu.
- ²³ A iz Makelata otišavši stadoše u logor kod gore Safera.
- ²⁴ A od gore Safera otišavši stadoše u logor u Haradu.
- ²⁵ A iz Harada otišavši stadoše u logor u Makidotu.
- ²⁶ A iz Makidota otišavši stadoše u logor u Katatu.
- ²⁷ A iz Katata otišavši stadoše u logor u Taratu.
- ²⁸ A iz Tarata otišavši stadoše u logor u Meteku.
- ²⁹ A iz Meteka otišavši stadoše u logor u Aselmonu.
- ³⁰ A iz Aselmona otišavši stadoše u logor u Mosirotu.
- ³¹ A iz Mosirota otišavši stadoše u logor u Vanakanu.
- ³² A iz Vanakana otišavši stadoše u logor na planini Gadadu.
- ³³ A sa planine Gadada otišavši stadoše u logor u Etavati.
- ³⁴ A iz Etavate otišavši stadoše u logor i Evronu.
- ³⁵ A iz Evrona otišavši stadoše u logor u Gesion-Gaveru.
- ³⁶ A iz Gesion-Gavera otišavši stadoše u logor u pustinji Sinu, a to je Kadis.
- ³⁷ A iz Kadisa otišavši stadoše u logor kod gore Ora ne medji zemlje edomske.
- ³⁸ I izidje Aron sveštenik na goru Or po zapovesti Gospodnjoj, i umre onde četrdesete godine po izlasku sinova Izrailjevih iz zemlje misirske, prvi dan petog meseca.
- ³⁹ A Aronu beše sto i dvadeset i tri godine kad umre na gori Oru.
- ⁴⁰ Tada ču Hananej, car aradski, koji življaše na jugu u zemlji hananskoj, da idu sinovi Izrailjevi.
- ⁴¹ Potom otišavši od gore Ora stadoše u logor u Selmonu.
- ⁴² A iz Selmona otišavši stadoše u logor u Finonu.
- ⁴³ A iz Finona otišavši stadoše u logor u Ovotu.
- ⁴⁴ A iz Ovota otišavši stadoše u logor na humovima avarimskim na medji moavskoj.

- ⁴⁵ A od tih humova otišavši stadoše u logor u Devon-Gadu.
- ⁴⁶ A iz Devon-Gada otišavši stadoše u logor u Gelmon-Devlataimu.
- ⁴⁷ A iz Gelmon-Devlataima otišavši stadoše u logor u planinama avarimskim prema Navavu.
- ⁴⁸ A iz planina avarimskih otišavši stadoše u logor u polju moavskom na Jordanu prema Jerihonu.
- ⁴⁹ I stajahu u logoru kraj Jordana od Esimota do Vel-Satima u polju moavskom.
- ⁵⁰ I reče Gospod Mojsiju u polju moavskom na Jordanu prema Jerihonu govoreći:
- ⁵¹ Kaži sinovima Izrailjevim i reci im: Kad predjete preko Jordana u zemlju hanansku,
- ⁵² Oterajte od sebe sve koji žive u onoj zemlji, i potrite sve slike njihove rezane, i sve slike njihove livene potrite, i sve visine njihove oborite.
- ⁵³ A kad ih isterate iz zemlje, naselite se u njoj; jer sam vama dao onu zemlju da je vaša.
- ⁵⁴ I razdelite je u nasledstvo žrebom na porodice svoje; kojih ima više, njima veće nasledstvo podajte; a kojih ima manje, njima podajte manje nasledstvo; koje mesto kome žrebom dopadne, ono neka mu bude; na plemena otaca svojih razdelite nasledstvo.
- ⁵⁵ Ako li ne oterate od sebe onih koji žive u onoj zemlji, onda će oni koje ostavite biti trnje očima vašim i ostani vašim bokovima, i pakostiće vam u zemlji u kojoj ćete živeti.
- ⁵⁶ I šta sam mislio učiniti njima, učiniću vama.

ПОГЛАВЉЕ 34

Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

- ² Zapovedi sinovima Izrailjevim i reci im: Kad dodjete u zemlju hanansku, ta će vam zemlja pripasti u nasledstvo, zemlja hananska s medjama svojim.
- ³ Južni kraj da vam je od pustinje Sina, uz medju edomsku, i da vam je južna medja od brega slanog mora na istok;
- ⁴ I ta medja neka se savije od juga k Akravimu i ide do Sina, i neka se pruži od juga preko Kadis-Varnije, a otuda neka izidje na selo Adar i ide do Aselmona;
- ⁵ Potom neka se savije ta medja od Aselmona do potoka misirskog i ide do mora.
- ⁶ A zapadna medja da vam bude veliko more; to da vam je zapadna medja.
- ⁷ A severna medja ovo da vam bude: od velikog mora povucite sebi medju do gore Ora;
- ⁸ A od gore Ora povucite sebi medju kako se ide u Emat, i ta medja neka ide na Sedad;
- ⁹ I neka ide ta medja do Zefrona, i kraj neka joj bude kod sela Enana, to da vam bude severna medja.
- ¹⁰ A s istoka povucite sebi medju od sela Enana do Sefama;
- ¹¹ A od Sefama neka ide ta medja k Rivli, s istoka Ainu, i neka ide dalje ta medja dokle dodje do mora Hinerota k istoku;
- ¹² I neka se spusti ta medja ka Jordanu, i neka izadje na slano more. Ta će zemlja biti vaša s medjama svojim unaokolo.
- ¹³ I kaza Mojsije sinovima Izrailjevim govoreći: To je zemlja koju ćete dobiti u nasledstvo žrebom, za koju je zapovedio Gospod da je dobije devet plemena i po.
- ¹⁴ Jer pleme sinova Ruvimovih po porodicama otaca svojih, i pleme sinova Gadovih po porodicama otaca svojih, i polovina plemena Manasijinog primiše svoje nasledstvo.
- ¹⁵ Ova dva plemena i po primiše nasledstvo svoje s ovu stranu Jordana prema Jerihonu s istočne strane.

- 16** Opet reče Gospod Mojsiju govoreći:
- 17** Ovo su imena ljudi koji će vam razdeliti u nasledstvo zemlju: Eleazar sveštenik i Isus sin Navin.
- 18** I po jednog kneza iz svakog plemena uzmite da deli zemlju.
- 19** A ovo su imena tih ljudi: od plemena Judinog Halev sin Jefonijin,
- 20** Od plemena sinova Simeunovih Samuilo sin Emijudov,
- 21** Od plemena Venijaminovog Eldad sin Haslonov,
- 22** Od plemena sinova Danovih knez Vokor sin Jeklinov,
- 23** Od sinova Josifovih: od plemena sinova Manasijinih knez Anilo sin Sufidov,
- 24** Od plemena sinova Jefremovih, knez Kamuilo sin Saftanov,
- 25** Od plemena sinova Zavulonovih knez Elisafan sin Harnahov,
- 26** Od plemena sinova Isaharovih knez Faltilo sin Ozainov,
- 27** Od plemena sinova Asirovih knez Ahior sin Selemijin,
- 28** I od plemena Neftalimovog knez Fadailo sin Amijudov.
- 29** Ovima zapovedi Gospod da razdele nasledstvo sinovima Izrailjevim u zemlji hananskoj.

ПОГЛАВЉЕ 35

Još reče Gospod Mojsiju u polju moavskom na Jordanu prema Jerihonu govoreći:

- 2** Zapovedi sinovima Izrailjevim neka dadu od nasledstva svog Levitima gradove, gde će živeti; i podgradja oko gradova podajte im,
- 3** Da u gradovima žive, a u podgradjima njihovim da im stoji stoka i imanje njihovo i sve životinje njihove.
- 4** A podgradja koja date Levitima neka budu na hiljadu lakata daleko od zidova gradskih unaokolo.
- 5** Zato izmerite iza svakog grada na istok dve hiljade lakata, i na jug dve hiljade lakata, i na zapad dve hiljade lakata, i na sever dve hiljade lakata, tako da grad bude u sredi. Tolika neka budu podgradja njihova.
- 6** A od gradova koje date Levitima odvojte šest gradova za utočište, da onamo uteče ko bi koga ubio; i osim njih podajte im četrdeset i dva grada.
- 7** Svega gradova, koje ćete dati Levitima da bude četrdeset i osam gradova, svaki sa svojim podgradjem.
- 8** A tih gradova što ćete dati od nasledstva sinova Izrailjevih, od onih koji imaju više podajte više, a od onih koji imaju manje podajte manje; svaki prema nasledstvu koje će imati neka da od svojih gradova Levitima.
- 9** Još reče Gospod Mojsiju govoreći:
- 10** Reci sinovima Izrailjevim i kaži im: Kad predjete preko Jordana u zemlju hanansku,
- 11** Od gradova koji vam dopadnu odvojte gradove za utočište da u njih uteče krvnik koji ubije koga nehotice.
- 12** I ti će vam gradovi biti utočišta od osvetnika, da ne pogine krvnik dokle ne stane na sud pred zbor.
- 13** I tako od tih gradova koje date šest gradova biće vam utočišta.
- 14** Tri takva grada podajte s ove strane Jordana, a tri grada podajte u zemlji hananskoj, ti gradovi neka budu utočišta.
- 15** Sinovima Izrailjevim i došljaku i strancu, koji se bavi medju njima, neka tih šest gradova

budu utočišta, da uteče u njih ko god ubije koga nehotice.

16 Ali ako gvoždjem udari koga, te onaj umre, krvnik je, neka se pogubi takav krvnik.

17 I ako kamenom iz ruke, od kog može čovek poginuti, udari koga, te onaj umre, krvnik je, neka se pogubi takav krvnik.

18 Ili ako drvetom iz ruke, od kog može čovek poginuti, udari koga, te onaj umre, krvnik je, neka se pogubi takav krvnik.

19 Osvetnik neka pogubi krvnika; kad ga udesi, neka ga pogubi.

20 Ako ga iz mržnje turi, ili se baci čim na nj navalice, te onaj umre,

21 Ili ako ga iz neprijateljstva udari rukom, te onaj umre, neka se pogubi takav ubica, krvnik je; osvetnik neka pogubi tog krvnika kad ga udesi.

22 Ako li ga nehotice turi bez neprijateljstva, ili se baci na nj čim nehotice,

23 Ili kamenom od kog može čovek poginuti, ako se baci na nj nehotice, te onaj umre, a nije mu neprijatelj, niti mu traži zla,

24 Tada da sudi zbor izmedju ubice i osvetnika po ovom zakonu.

25 I zbor neka izbavi krvnika iz ruke osvetnikove i vrati ga u utočište njegovo, kuda je utekao, i onde neka ostane dokle ne umre poglavar sveštencički, koji je pomazan svetim uljem.

26 Ako krvnik kako god izidje preko medje svog utočišta u koje je utekao,

27 I nadje ga osvetnik preko medje utočišta njegovog, ako krvnika ubije osvetnik, neće biti kriv za krv.

28 Jer u utočištu svom valja da stoji dokle ne umre poglavar sveštencički; pa kad umre poglavar sveštencički, onda treba da se vrati krvnik u zemlju nasledstva svog.

29 Ovo da vam je uredba za sudjenje od kolena do kolena po svim stanovima vašim.

30 Ko bi hteo pogubiti čoveka, po svedocima neka pogubi krvnika; ali jedan svedok ne može svedočiti da se ko pogubi.

31 Ne uzimajte otkup za krvnika, koji zasluži smrt, nego neka se pogubi.

32 Ni od onog ne uzimajte otkup koji uteče u utočište, da bi se vratio da živi u svojoj zemlji pre nego umre sveštenik;

33 Da ne biste skvrnili zemlju u kojoj ste, jer krv ona skvrni zemlju, a zemlja se ne može očistiti od krvi koja se prolije na njoj drugačije nego krvlju onog koji je prolije.

34 Zato ne skvrnite zemlje u kojoj nastavate i u kojoj ja nastavam, jer ja Gospod nastavam usred sinova Izrailjevih.

ПОГЛАВЉЕ 36

Tada pristupiše starešine iz porodice sinova Galada sina Mahira sina Manasijinog od plemena sinova Josifovih, i rekoše pred Mojsijem i pred knezovima, glavarima od domova otačkih medju sinovima Izrailjevim,

2 I govoriše: Gospodaru našem zapovedi Gospod da podeli žrebom zemlju u nasledstvo sinovima Izrailjevim; i gospodar naš ima zapovest od Gospoda da da nasledstvo Salpada, brata našeg kćerima njegovim.

3 Ako se one udadu za koga iz drugog plemena sinova Izrailjevih, onda će se nasledstvo njihovo otkupiti od nasledstva otaca naših i dodaće se nasledstvu onog plemena u koje se udadu, i tako će se deo naš okrnjiti.

4 I kad bude oprosna godina sinovima Izrailjevim, opet će ostati nasledstvo njihovo s nasledstvom onog plemena u koje se budu udale, i tako će od nasledstva plemena otaca

naših ostati otkinuto nasljedstvo njihovo.

⁵ Tada zapovedi Mojsije sinovima Izrailjevim po zapovesti Gospodnjoj govoreći: Pravo govori pleme sinova Josifovih.

⁶ Ovo zapovedi Gospod za kćeri Salpadove i reče: Neka se udadu za koga im bude volja, ali u porodici plemena svog neka se udadu.

⁷ Da se ne bi prenosilo nasljedstvo sinova Izrailjevih od jednog plemena na drugo; jer će sinovi Izrailjevi držati svaki nasljedstvo plemena otaca svojih.

⁸ I svaka kći u plemenima sinova Izrailjevih kojoj dopadne nasljedstvo, neka se udaje za koga iz porodice plemena oca svog, da bi sinovi Izrailjevi držali svaki nasljedstvo otaca svojih,

⁹ Da se ne bi prenosilo nasljedstvo od jednog plemena sinova Izrailjevih da drži svoje nasljedstvo.

¹⁰ Kako zapovedi Gospod Mojsiju, tako učiniše kćeri Salpadove.

¹¹ Jer Mala i Tera i Egla i Melha i Nuja, kćeri Salpadove, udadoše se za sinove stričeva svojih,

¹² U porodice sinova Manasije sina Josifovog udadoše se, i osta nasljedstvo njihovo u plemenu porodice oca njihovog.

¹³ To su zapovesti i zakoni, koje zapovedi Gospod preko Mojsija sinovima Izrailjevim u polju moavskom na Jordanu prema Jerihonu.

For other languages please go to **www.wordproject.org**